

Odpowiedzi na pytania skierowane do 41. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 13, skierowanych 13) *Grupa fundamentem Trzech Legatów AA*

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Informacji Publicznej:

Pytanie nr 1

Czy grupa, intergrupa może pokrywać koszt udziału w warsztatach (jako uczestnika, a nie jako spikera) przyjaciela AA (np. pracownika ZK), zaproszonego na te warsztaty przez grupę lub intergrupę?

Odpowiedź

Wspólnota zaprasza na spotkania przyjaciół oraz deleguje do służb swoich przedstawicieli. Zaproszenie przyjaciół leży w interesie Wspólnoty i podnosi świadomość o naszej działalności. Z doświadczeń AA wynika, że takie działania nie leżą w sprzeczności z Tradycjami AA, w szczególności 4 i 7 Tradycji.

Pytanie nr 2

Czy w zamieszczanych w internecie sprawozdaniach intergrupy, regionu, podawać informacje finansowe?

Odpowiedź

W sprawozdaniach intergrup i regionów dostępnych w internecie dla osób z zewnątrz, sugeruje się nie zamieszczanie informacji finansowych. Te dane mogą być dostępne w wewnętrznym kanale informacyjnym (emitent). Ponadto w Biuletynie Biura Służby Krajowej AA w Polsce jest zamieszczane roczne sprawozdanie finansowe Fundacji BSK AA w Polsce.

Pytanie nr 3

Czy można stworzyć stronę główną AA tak, by „wbić” tylko kod miasta i pokazywałoby się od razu miasto?

Odpowiedź

Wyszukiwarka po kodach pocztowych jest już stworzona i w fazie testowej funkcjonuje dla pełniących służbę łączników, dyżurnego on-line itp. W niedługim czasie jest możliwe udostępnienie na stronie oficjalnej AA (po kodach pocztowych oraz po nazwach miejscowości od A do Z).

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Literatury i Publikacji, która nie zdołała osiągnąć w pierwszym jak i w drugim pytaniu pojedynczej odpowiedzi lub chociaż sugestii dotyczących tych pytań dlatego przedstawiła wszystkie wypracowane sugestie i doświadczenia:

Pytanie nr 4

Dlaczego mam płacić na intergrupie (np. za „Skrytkę 2/4/3”, „Zdrój”, biuletyny (regionalne), skoro daję datek do kapelusza, który zostaje przekazany na Wspólnotę?

Odpowiedź

Datek wrzucony do kapelusza jest własnością Wspólnoty AA i jest on wykorzystywany do wielu innych działań związanych z V Tradycją, a nie tylko związanych z wydawaniem literatury. Wspólnota AA nie jest instytucją charytatywną - utrzymuje się ona z dobrowolnych datków i wydawania literatury AA a materiały, które udostępnia i które są niezbędne do niesienia posłania np. literatura AA mogę kupić w myśl „Płacę za swoją trzeźwość - jestem odpowiedzialny”. Dając datek do kapelusza niosę posłanie, a nie daję zadatek na poczet odebrania sobie przekazanych pieniędzy w literaturze. Tradycja VII i Tradycja V są najlepszą odpowiedzią na to pytanie. Tego wymaga moja trzeźwość, abym płacił za swoje trzeźwienie - na ile jestem trzeźwy, na tyle jestem odpowiedzialny. We Wspólnocie AA za darmo są tylko doświadczenia i przeżycia duchowe.

Pytanie nr 5

Co możemy zrobić jako Wspólnota, aby podkreślić znaczenie sponsorowania w służbie i spowodować, aby więcej przyjaciół korzystało z pomocy sponsora w przygotowywaniu się do niesienia posłania?

Odpowiedź

Zachęcam przykładem, jak żyję i pełnię służbę. Organizować warsztaty o Tradycjach AA i sponsorowaniu jak najbliższej grup AA - zachęcać przede wszystkim grupy by brały w nich czynny udział. Informować na grupach AA, kto to jest sponsor i jakie mam korzyści z pracy ze sponsorem. Rozmawiać na grupach AA o V Tradycji i o tym, że ta Tradycja jest nierozdzielna ze służbą w AA. Czuć osobistą odpowiedzialność za „wychowanie” następcy w służbie, którą się pełni. Nie zostawianie służby – pomoc w kontynuowaniu prac nad tematami rozpoczętymi podczas pełnienia swojej służby. Wyszukiwanie tych którzy mają talenty do pełnienia danej służby.

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Organizacyjną (nie odnaleziono odpowiedzi):

Pytanie nr 6

Czy grupa, która połączyła się ze stowarzyszeniem, fundacją lub jakąś organizacją może używać nazwy AA?

Pytanie nr 7

W jakiej strukturze organizacyjnej jest ujęta służba mandatariusza intergrupy i zastępcy mandatariusza intergrupy?

Pytanie nr 8

Wiele grup AA w Polsce nie uczestniczy aktywnie w życiu Wspólnoty AA, tzn. nie deleguje mandatariuszy na spotkania intergrup i nie wspiera w żaden sposób niesienia posłania przez służby regionalne czy Służbę Krajową AA. Co możemy zrobić aby zmienić ten stan rzeczy?

Pytanie nr 9

Co możemy zrobić jako Wspólnota, aby podkreślić znaczenie sponsorowania i spowodować, aby więcej przyjaciół korzystało z pomocy sponsora w pracy nad Programem 12 Kroków?

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Finansową:

Pytanie nr 10

Grupa AA dzieli kapelusz zgodnie z zasadami Wspólnoty 60-40. Z jakiej puli należy dokonywać wpłat np. na zlot 40-lecia. Czy z puli grupy, czy z puli intergrupy?

Odpowiedź

Sugeruje się, aby grupa AA wpłat np. na Zlot 40-lecia AA w Polsce dokonała z datków własnych, nienaruszających „kapeluszowego”.

Pytanie nr 11

Czy BSK będzie finansowało dwa PIK-i regionu?

Odpowiedź

BSK nie finansuje PIK-ów. Finansowanie należy do regionów.

Pytanie nr 12

Czy grupa ma prawo przywłaszczać pieniądze, które były zbierane po podziale kapelusza na wyjazd na konferencje regionalną, a potem z przyczyn rodzinnych rezygnuje on z udziału w tej konferencji?

Odpowiedź

KF nie może odpowiedzieć na to pytanie jednoznacznie, ponieważ sprawa dotyczy konferencji regionu, które są organizowane w różny sposób (jednodniowe, dwudniowe, z posiłkiem, bez posiłku itd.). KF pozostawia zatem tę sprawę sumieniu grupy AA.

Pytanie nr 13

Proszę odpowiedzieć na pytanie w jaki sposób, i kto finansuje wyjazdy pracowników BSK, powierników służby krajowej i delegatów narodowych, innych służebnych na konferencje, zloty, warsztaty i seminaria organizowane przez Wspólnotę AA w Polsce i za granicą?

Odpowiedź

Odpowiedź na to pytanie zawarta jest w Regulaminie Służby Krajowej AA w Polsce w dziale XII, w zasadach ogólnych podpunkt 1-7. I tak: Koszt udziału powierników alkoholików i delegatów w Konferencji Służby Krajowej oraz w spotkaniach Rady Powierników i Komisji SK tradycyjnie

jest ponoszony przez właściwe regiony AA. W przypadku udziału powierników alkoholików i delegatów w dodatkowych pracach zleconych przez KSK lub Radę Powierników, źródło sfinansowania kosztów związanych z udziałem w tych pracach określa zlecający. Koszt udziału powierników niealkoholików w KSK oraz w pracach Rady Powierników i Komisji KSK pokrywany jest ze środków Fundacji BSK. Koszt udziału delegatów narodowych w KSK, w pracach Rady Powierników i Komisji KSK oraz koszt ich udziału w Światowym Mityngu Służb i Europejskim Mityngu Służb pokrywany jest ze środków Fundacji BSK. Z przebiegu ŚMS i EMS delegaci narodowi składają pisemną informację. Wszystkie wyjazdy zagraniczne, których koszty pokrywane są ze środków Fundacji BSK AA w Polsce, wymagają uprzedniej akceptacji rzecznika Rady Powierników. Z przebiegu tych wyjazdów składane są pisemne informacje. Koszt udziału rzecznika Rady Powierników w Pracach służby Krajowej AA pokrywany jest ze środków Fundacji BSK. Koszt udziału prowadzącego KSK w KSK oraz spotkaniach Rady Powierników i innych spotkaniach związanych z organizacją KSK pokrywany jest ze środków Fundacji BSK.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 42. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 19, skierowanych 19) *Sponsorowanie siłą Wspólnoty AA*

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Organizacyjną:

Pytanie nr 1

Kto pokrywa koszty udziału w takich warsztatach służb, jak warsztaty kolporterów, łączników do ZK, łączników internetowych, rzeczników regionów czy rzeczników intergrup itp.?

Odpowiedź

Zwrot kosztów służebnych ponosi wysyłający lub zapraszający (np. w przypadku zapraszanych spikerów).

Pytanie nr 2

Czy dopuszcza się na spotkaniach intergrup AA czy spotkaniach Rad Regionu tzw. obserwatorów, czyli osoby z AI-Anon, Klubu Abstynenta, profesjonalistów, duchownych?

Odpowiedź

Spotkania służb intergrup AA i Rady Regionu, są spotkaniami otwartymi, dopuszcza się udział w nich obserwatorów i gości.

Pytanie nr 3

Czy w wyznaczonych godzinach mitingu grupy AA, lub spotkań służb intergrupy dopuszcza się stałe wspólne mitingi, czy stałe wspólne spotkania służb AA i AI-Anon?

Odpowiedź

Odpowiedź zawarta jest w broszurze „Grupa AA, gdzie wszystko się zaczyna”, str. 14, podtytuł „Różnica między otwartym, a zamkniętym mitingiem AA”.

Pytanie nr 4

Czy jeżeli przy punkcie informacyjno-kontaktowym AA spotykają się grupy AA, to czy pełnomocnik - koordynator PIK-u może żądać od nich określonej kwoty za salę, czy powinna to być kwota na jaką stać grupę?

Odpowiedź

Ze względu na brak szczegółowego uzasadnienia do pytań 4 i 5, KO nie doszła do jednomyślności i nie odpowiedziała na te pytania. Zostają one przekazane do rozpatrzenia na następnej KSK.

Pytanie nr 5

Czy koordynator-pełnomocnik PIK-u może kazać wynosić się grupie, jeśli jej nie stać na opłacenie za salę określonej kwoty?

Odpowiedź

Ze względu na brak szczegółowego uzasadnienia do pytań 4 i 5, KO nie doszła do jednomyślności i nie odpowiedziała na te pytania. Zostają one przekazane do rozpatrzenia na następnej KSK.

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Finansową:

Pytanie nr 6

Kto powinien finansować koszty udziału powierników w pracach Służby Krajowej?

Odpowiedź

Zgodnie z Regulaminem Pracy Służby Krajowej koszt jest ponoszony przez poszczególne regiony AA. W praktyce co drugie spotkanie finansowane jest ze środków Służby Krajowej.

Pytanie nr 7

Jak przekonać (przekonywać) Grupy AA do sugerowanego przez Wspólnotę AA w Polsce podziału pieniędzy z kapelusza według klucza 60/20/10/10?

Odpowiedź

Poprzez stałą i czytelną informację jak Wspólnota AA przeznacza pieniądze na niesienie posłania, np. poprzez stałe odczytywanie na grupach AA ulotki o podziale kapelusza.

Pytanie nr 8

Czy obecność mandatariuszy na Konferencji Regionu AA jest obowiązkowa?

Odpowiedź

Określa to Karta Konferencji danego regionu.

Pytanie nr 9

Czy Konferencja musi być dwudniowa i generować koszty?

Odpowiedź

Określa to Karta Konferencji danego regionu.

Pytanie nr 10

Czy region stosuje podział datków 60-40?

Odpowiedź

Komisja sugeruje, aby Region stosował podział 50 na 50 tzn. aby połowę datków otrzymywanych od intergrup zatrzymywał na swoje potrzeby a drugą połowę przekazywał na niesienie posłania przez Służbę Krajową.

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Literatury i Publikacji:

Pytanie nr 11

Czy dopuszczalne są w AA grupy kobiece, grupy młodych itp.?

Odpowiedź

Doświadczenie Wspólnoty AA wskazuje że, nawet dwóch czy trzech alkoholików chcących spotykać się razem mogą nazywać się grupą AA pod warunkiem że, nie mają żadnych innych powiązań.

Pytanie nr 12

Czy dopuszcza się warsztaty np. tylko dla kobiet?

Odpowiedź

KLIP AA pracująca nad odpowiedzią na to pytanie stwierdziła że, nie posiada takich doświadczeń aby odpowiedzieć na tak sformułowane pytanie.

Pytanie nr 13

Czy dopuszcza się mityngi AA kobiet, czy mityngi młodych np. podczas Złotu?

Odpowiedź

Nie dostrzegamy sprzeczności z duchem Wspólnoty AA w organizowaniu podczas zlotów AA mityngów dla kobiet AA, młodych AA itp., pod warunkiem, że jest zachowany jedyny cel AA.

Pytanie nr 14

Czy w mityngach AA mogą uczestniczyć osoby będące pod wpływem alkoholu?

Odpowiedź

Jedynym warunkiem przynależności do AA jest pragnienie zaprzestania picia.

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Informacji Publicznej:

Pytanie nr 15

Gdzie poza Skrytką można zapoznać się z materiałami przygotowanymi lub przygotowywanymi na Konferencję? (sugestia - najprościej byłoby na stronie internetowej)

Odpowiedź

Poza „Skrytką” wszelkie materiały konferencyjne można uzyskać w BSK.

Pytanie nr 16

Czy osoby nie będące alkoholikami, mogą zabierać głos na mitingach otwartych AA?

Odpowiedź

„We wszystkich sprawach grupa AA kieruje się wyłącznie nakazami swojego grupowego sumienia...” (Tradycja Czwarta AA - wersja długa).

Pytanie nr 17

Czy organizowane przez grupę wszystkich mityngów otwartych, nie stoi w sprzeczności z naszym głównym celem jakim jest; niesienie posłania alkoholikowi (V Tradycja)?

Odpowiedź

Organizowanie wszystkich mityngów otwartych nie koliduje z Tradycją V. Doświadczenia jednak wskazują, że dla bezpieczeństwa uczestników wskazane jest również organizowanie mityngów zamkniętych.

Pytanie nr 18

Czy osoba nie będąca członkiem grupy, nie pełniąca żadnej służby w tej grupie może potwierdzić

jej działanie na spotkaniach intergrupy?

Odpowiedź

Informacja o działalności grupy powinna być rzetelna i pewna. W związku z tym, powinna być przedstawiana przez reprezentanta (służebnego danej grupy).

Pytanie nr 19

Czy w mityngach zamkniętych AA mogą uczestniczyć np. narkomani, lekomani, 12 krokowcy lub inni?

Odpowiedź

Nasze doświadczenia wskazują, że na mityngach zamkniętych AA mogą uczestniczyć wyłącznie anonimowi alkoholicy.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 43. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 31 skierowanych 10) *Służba duchowym darem Wspólnoty AA*

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Organizacyjną:

Pytanie nr 1

Coraz częściej aowcy pytają na jakiej podstawie mają się rejestrować na Zlot 40-lecia podając imię i nazwisko oraz miejsce, skąd jesteśmy oraz dokładny adres, chodzi o ewidentne łamanie naszej anonimowości. Proszę o jasną odpowiedź umotywowaną podstawami prawnymi, nie pustą gadaniną. Mam nadzieję, że dostaniemy szybką i jasną odpowiedź?

Odpowiedź

Organizatorem Zlotu od strony formalno-prawnej jest Biuro Służby Krajowej (BSK). BSK zobowiązane jest w tym przypadku do przestrzegania norm przepisów prawa. W tym konkretnym przypadku Ustawy o organizowaniu imprez masowych o charakterze zamkniętym. Zgodnie z zapisami tej ustawy zobowiązany jest do posiadania imiennego spisu osób biorących udział w imprezie. Ma to również związek z koniecznością ubezpieczenia tych osób. Za ochronę tych danych odpowiedzialne jest Fundacja BSK - zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych.

Pytanie nr 2

Czy na mityng zamknięty może przyjść osoba niesłysząca z osobą, która tłumaczy jej na język migowy a nie jest alkoholikiem?

Odpowiedź

Zbiorowe doświadczenie i nasze tradycje pokazują, że powinniśmy zrobić wszystko co w naszej mocy aby dotrzeć do każdego cierpiącego alkoholika, a w szczególności do osób niepełnosprawnych. Nie widzimy przeszkód dla obecności tłumacza języka migowego na zamkniętym mityngu, jakkolwiek ostateczne stanowisko w tej sprawie należy, w duchu Czwartej Tradycji, do zbiorowego sumienia danej grupy.

Pytanie nr 3

Czy wprowadzenie na grupie AA zasady nie pozwalającej przebywać na mityngu osobom nietrzeźwym jest zgodne z Tradycjami AA?

Odpowiedź

Żadna Tradycja nie zabrania tego. Tradycja Trzecia mówi, że na mityngu może przebywać każdy, kto wyraża pragnienie zaprzestania picia.

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Finansową:

Pytanie nr 4

Skąd wziął się pomysł podziału kapelusza wg klucza 60-20-10-10. Z jakich doświadczeń skorzystano do tego typu podziału?

Odpowiedź

Podział kapelusza wg planu 60-30-10 pojawił się już na 23 KSK w 1995 roku kiedy to Komisja Finansowa zarekomendowała Wspólnocie AA taki klucz. Wyżej wymieniony podział miał służyć jako sposób finansowania Fundacji BSK AA w Polsce. Rekomendacja została przyjęta. W 2000 roku ww. plan podziału został zmieniony na 60-20-10-10 w związku z powstaniem Regionów. Rekomendacja została przyjęta na 29 KSK.

Pytanie nr 5

Czy można mówić o istnieniu intergrupy w sytuacji, gdy nie ma w niej służebnych (reprezentantów do komisji w regionie, łącznika internetowego, sekretarza itp.). Intergrupa nie przesyła sprawozdań ze swoich spotkań, ponieważ takie spotkania się nie odbywają? Powiernik intergrupy uczestniczy w spotkaniach rady regionu co trzy miesiące (karta regionu mówi o rezygnacji ze służby w przypadku nieobecności na trzech kolejnych spotkaniach)? Czy o istnieniu intergrupy decyduje deklaracja czy faktyczne działanie? Czy w tej sytuacji KSR może zdecydować o wyłączeniu intergrupy ze struktur regionu?

Odpowiedź

Z doświadczenia polskojęzycznego AA oraz zapisu rozdz. 5.2. str. 37 „Poradnika dla służb AA” wynika, że w opisanym przypadku nie można mówić o istnieniu intergrupy. Jednakże logicznym rozwiązaniem byłaby rozsądna i przemyślana ocena sytuacji przez Konferencję Służb Regionu.

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Literatury i Publikacji:

Pytanie nr 6

Preambuła mówi że Alkoholicy Anonimowi są Wspólnotą mężczyzn i kobiet, a w spisie mityngów są grupy kobiece i były przypadki że gdy przyszedł na mityng mężczyzna to nie zaczynano mityngu lub go otwierano, dlaczego kobiety łamią tę zasadę? Sponsor też nie potrafił mi tego wyjaśnić więc może to robi KSK?

Odpowiedź

Delegaci konferencji nie potrafią jednoznacznie odpowiedzieć na to pytanie nie znając pełnego kontekstu zdarzenia. Jednakże nadmieniamy, że warto zapoznać się z treścią broszury „Dwanaście Tradycji Ilustrowanych” - Tradycja Trzecia. Cytat: „A co grupami, które do chęci zaprzestania picia dodają extra wymogi? Dotyczy to grup „specjalnego przeznaczenia”, w których na przykład każdy musi być lekarzem czy młodym człowiekiem, mężczyzną, kobietą, księdzem lub prawnikiem. Istotne znaczenie ma fakt, że nad „specjalne przeznaczenie” uczestnicy takich grup muszą przedłożyć swoje uczestnictwo w AA. Pozostając zawsze wierni „podstawowemu celowi”,

uczestniczą zarówno w mityngach ogólnych, jak i tych odpowiadających ich specyficznym zainteresowaniom i potrzebom. Grupy o „specjalnym przeznaczeniu” stanowią tylko jeden z możliwych w AA wariantów. Nasze Tradycje zezwalają na bezprzykładną wolność, zarówno poszczególnych uczestnikom, jak i całym grupom.

Pytanie nr 7

Czy osoby uzależnione od innych niż alkohol substancji i zachowań biorące udział w otwartych mityngach AA (nie uzależnione krzyżowo również od alkoholu), mogą w pełni uczestniczyć w życiu Wspólnoty AA, to znaczy, czy mogą czytać teksty stałe, zabierać głos i dzielić się swoim doświadczeniem na mityngach, a zwłaszcza czy mogą prosić o sponsorowanie aowców i w efekcie same sponsorować? Wiadomo, że osoby te nie wrzucają pieniędzy do kapelusza, ale pozostałe opisane zachowania mają już miejsce na niektórych grupach AA. Jaka jest w tej kwestii opinia Konferencji?

Odpowiedź

Tradycja Piąta „Każda grupa ma jeden główny cel: nieść posłanie alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi.” Dlatego też nasza społeczność będzie rozsądnie trwała przy jej jedynym celu: niesienia posłania alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi. Dajmy odpór dumnemu założeniu, że skoro Bóg umożliwił nam sukces w jednej dziedzinie, naszym przeznaczeniem jest stać się pośrednikami łaski dla każdego. Współzałożyciel AA Bill W., 1955 r.

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Informacji Publicznej:

Pytanie nr 8

Czy imię AA może być wykorzystywane przez uczestników na forach internetowych, grupach społecznościowych? Czy fundacja może wystąpić z apelem do Wspólnoty o zaprzestanie tego typu działań?

Odpowiedź

Udział w forach internetowych jest indywidualną sprawą każdego użytkownika sieci internet. Jednak Anonimowi Alkoholicy nie powinni używać znaków, symboli i nazwy AA w otoczeniu treści internetowych, które mogą szkodzić Wspólnocie AA i jej poszczególnym uczestnikom, jak również wzbudzać publiczną polemikę.

Pytanie nr 9

Czy można prowadzić mityng dla uczniów szkół gimnazjalnych?

Odpowiedź

Mityng informacyjny jest spotkaniem informującym o Wspólnocie AA i o tym jak można pomóc alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi. Mityngi informacyjne mogą być skierowane do wszystkich grup społecznych. Do spotkań z młodzieżą powinniśmy podchodzić ze szczególną

ostrożnością i dbałością o tego młodego człowieka. Działania nasze zawsze powinny być szczegółowo uzgadniane z personelem pedagogicznym.

Pytanie nr 10

Czy pełniąc służbę łącznika intergrupy, można zarazem pełnić obowiązki łącznika regionu, tym bardziej gdy ta sytuacja może trwać dłuższy okres? Czy nie jest to łączenie służb? Jak KSK zapatruje się na przerywanie służby na intergrupie na rzecz służby w regionie?

Odpowiedź

Doświadczenia zawarte w wypowiedziach uczestników, a przede wszystkim sugestie zawarte w naszej literaturze nie zalecają łączenia służb.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 44. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 37, skierowanych 9) *Działanie w jedności gwarantem naszego istnienia*

Pytanie nr 1

Dlaczego osoby nie będące delegatami SK, powiernikami czy też pracownikami/ służebnymi biura Fundacji nie mogli brać udziału w zeszłorocznej KSK, a ich udział w tegorocznej również nie jest pewny? Czy ich ewentualny głos jest nieistotny? Często są to osoby, które od wielu lat uczestniczą w działaniach naszej Wspólnoty na poziomie regionalnym i/lub intergrupowym (nie wszyscy mogą być delegatami lub powiernikami - za mało Komisji). Nie muszą oni również korzystać podczas KSK z bazy noclegowej przygotowanej przez organizatorów Konferencji. Jak ma się to do Koncepcji 4 i 5, nawet biorąc pod uwagę Koncepcję 3?

Odpowiedź

Konferencja służb krajowych tak jak inne spotkania Wspólnoty ma charakter otwarty i uczestniczyć w niej może każdy członek Wspólnoty AA. „Konferencja Służby Krajowej AA w Polsce jest niemal we wszystkich sprawach aktywnym głosem i skutecznie działającym sumieniem całej naszej społeczności”, (Koncepcja 2 dla służb AA w Polsce). O składzie i uprawnieniach uczestników KSK decyduje karta Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce. Aby zapewnić skuteczne działanie konferencji, osoby chcące wziąć w niej udział zachęcamy do wcześniejszego skontaktowania się z organizatorami.

Pytanie nr 2

Czy Konferencja mogłaby podzielić się doświadczeniem i rozstrzygnąć, czy posłańcy 12. kroku, dyżurni telefoniczni, dyżurni on-line to są służby w rozumieniu służb AA i na jakim poziomie struktur AA w Polsce?

Odpowiedź

Nasze doświadczenie pokazuje, że w duchu IX Tradycji, dopuszcza się tworzenie służb i komisji bezpośrednio odpowiedzialnych wobec tych którym służą. Odpowiedź na to pytanie zawarta jest również w naszej literaturze „Dwunasty Krok, niesienie posłania jest podstawową służbą naszej Wspólnoty, jest to nasz główny cel oraz główna przyczyna naszego istnienia... Musimy na każdym poziomie struktury odpowiedzieć sobie, czy dana służba jest nam potrzebna”.

(Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość str. 180-182) Ponadto w Poradniku dla służb AA na stronie 45 w pkt 5.3.1 oraz w pkt 5.3.6 str. 54 „dopuszcza się tworzenie innych służb także tych, które są wymienione w postawionym pytaniu”.

Pytanie nr 3

Czy osoby z innymi uzależnieniami (narkomani, hazardziści...) biorące udział w otwartych mityngach spikerskich AA, mogą po wypowiedzi spikera, być zapraszane do zabierania głosu

i zadawania pytań? Nasz poradnik dla służb AA daje taką możliwość i pozostawia decyzję w gestii prowadzącego mityng. Jaka jest opinia Konferencji w tej sprawie?

Odpowiedź

Celem wszystkich mityngów AA, jak stwierdza Preambuła AA, jest dzielenie się nawzajem swoim doświadczeniem, siłą i nadzieją, aby rozwiązać swój problem i pomagać innym w wyzdrowieniu z alkoholizmu. W tym celu grupy AA mają zarówno mityngi otwarte jak i mityngi spikerskie. Mityngi zamknięte są dla członków AA lub dla tych, którzy mają problem z alkoholem i mają pragnienie zaprzestania picia. Otwarte mityngi AA są dostępne dla każdego zainteresowanego programem zdrowienia z alkoholizmu Anonimowych Alkoholików. Osoby nie będące alkoholikami mogą brać udział w otwartych mityngach w roli obserwatorów. „Otwarte czy zamknięte mityngi grupy AA są prowadzone przez uczestników AA, którzy decydują o przebiegu swoich mityngów...”

Źródło - broszura „Grupa AA gdzie wszystko się zaczyna” str. 14 i 15. W trakcie wypracowania odpowiedzi na pytanie nr 3 KLiP dostrzegła rozbieżność pomiędzy tekstem zawartym w broszurze „Grupa AA gdzie wszystko się zaczyna” - Osoby nie będące alkoholikami mogą brać udział w otwartych mityngach w roli obserwatorów str. 14, a Poradnikiem dla Służb AA - w mityngach otwartych osoby nie będące alkoholikami uczestniczą zazwyczaj jako obserwatorzy str. 30. Rekomendujemy, aby Zespół ds. aktualizacji Poradnika dla Służb usunął rozbieżność.

Pytanie nr 4

Czy Konferencja mogłaby przedyskutować i zarekomendować przeprowadzenie wśród członków AA anonimowej ankiety?

Odpowiedź

Konferencja rekomenduje podjęcie stosownych działań zmierzających do opracowania przedmiotowej ankiety i zleca Radzie Powierników realizację tego zadania.

Pytanie nr 5

Czy tzw. przyjmowanie nowicjusza do AA najczęściej poprzez zadawanie mu pytania, czy chce przestać pić jest zgodne z III Tradycją?

Uzasadnienie

Na jednym z mityngów w Warszawie była taka sytuacja, że wyproszono nowicjusza ponieważ na pytanie czy chce przestać pić odpowiedział, że nie wie. Zarówno w samej Tradycji, która brzmi: „Jedynym warunkiem przynależności do AA jest pragnienie zaprzestania picia” jak i w treści 12/12 na str.139 nie znalazłem żadnego sformułowania, które dawałoby nam prawo do przyjmowania do AA, a tym bardziej do zadawania jakichkolwiek pytań nowicjuszowi. Wręcz przeciwnie, jest wyraźnie napisane, że „To ty sam decydujesz, czy należysz do AA. To Ty sam możesz zgłosić się do nas i nikt nie ma prawa cię odrzucić”.

Odpowiedź

3. Tradycja daje prawo uczestnictwa w mityngu i to każdy nowy uczestnik w swoim sumieniu decyduje czy ma to pragnienie i czy chce przynależeć do Wspólnoty AA. Cytat z „AA wkraczają w dojrzałość” str. 133, „Któż z nas odważy się powiedzieć. Nie, Ty nie możesz wejść”, tym samym przypisując sobie funkcję sędziego, ławy przysięgłych, a może i też kata swego brata alkoholika? Dlatego też nasze wieloletnie doświadczenie przetworzone teraz w postać Tradycji Trzeciej mówi: „Jesteś uczestnikiem AA, jeśli tak mówisz. Niezależnie od tego co zrobiłeś, albo co jeszcze zrobisz, jesteś uczestnikiem AA dopóki Ty tak twierdzisz.

Pytanie nr 6

Czy wprowadzenie prze niektóre grupy AA zasady, że nowicjusz nie może wstąpić do AA na otwartym mityngu jest zgodne z Tradycjami AA? Uzasadnienie: Są grupy gdzie pod pozorem dbałości o anonimowość nowicjusze mogą wstąpić do AA tylko na mityngach zamkniętych. Często przy tym słyszę, że to w ramach 4. Tradycji. Dla mnie jest to kuriozalna zasada, ponieważ nie wiemy, czy kandydat dotrwa do następnego mityngu. Czy grupa ma prawo szafować w ten sposób ludzkim życiem?

Odpowiedź

Tradycje AA nie stawiają żadnych warunków uczestnictwa we Wspólnocie poza chęcią zaprzestania picia. Na mityng otwarty AA może przyjść każdy zainteresowany. Osoba z problemem alkoholowym na takim mityngu może powziąć decyzje o swojej przynależności do AA i tylko ona sama o tym decyduje.

Pytanie nr 7

Czy wprowadzenie na grupie AA zasady nie pozwalającej przebywać na mityngu osobom nietrzeźwym jest zgodne z Tradycjami AA? Uzasadnienie: Grupy uważają, że jest to ich niezależna decyzja w ramach IV Tradycji. Czy nietrzeźwi mogą przebywać na mityngu, czy nie? Osobną sprawą jest to czy osoby nietrzeźwe mogą lub nie zabierać głos. Mi chodzi wyłącznie o obecność na mityngu takich osób. Czy grupa AA w ogóle może zakazać wstępu nietrzeźwym?

Odpowiedź

Grupy AA w swoim sumieniu mają prawo podejmować różne decyzje związane ze sposobem funkcjonowania. Doświadczenia zawarte w Tradycjach ukazują, że Wspólnota AA nie powinna nikomu odmawiać zdrowienia z alkoholizmu.

Pytanie nr 8

Czy i na jakich zasadach Grupa AA może zgłosić akces do dwóch intergrup, polskojęzycznej i kraju, w którym dana grupa istnieje?

Odpowiedź

Odpowiedź zawarta jest w 4. Tradycji w wersji rozszerzonej oraz 2. Koncepcji. 4. Tradycja (wersja rozszerzona). We wszystkich własnych sprawach grupa AA kieruje się wyłącznie nakazami swojego grupowego sumienia. Gdy jednak ich plany dotyczą również dobra innych grup powinny zostać z nimi uzgodnione. Żadna grupa, żadna intergrupa czy rada regionalna ani żaden pojedynczy członek AA nigdy nie powinni podejmować działań, które mogłyby wpłynąć na AA jako całość bez uprzedniego porozumienia się z powiernikami. W takich sprawach nasza wspólna pomyślność jest absolutnie nadrzędna.

Odpowiedź na pytanie nie uzyskała wymaganej większości głosów, pytanie zostało skierowane do 45 KSK.

Pytanie nr 9

Czy konferencja uważa, że można i należy coś zrobić dla alkoholików będących ateistami, agnostykami czy osobami o słabej wierze? Część tych ludzi jest już członkami Wspólnoty AA, część może nimi być w przyszłości, czy na przykład można przetłumaczyć i wydać broszurę „Wiele dróg do duchowości” wydaną przez AAWS?

Odpowiedź

Tradycja 5. „Każda grupa ma jeden główny cel, nieść posłanie alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi.” „...Jesteśmy przekonani, że żadna wspólnota na świecie nie otacza równą naszej troską każdego z jej członków, a już na pewno żadna nie strzeże równie dobrze prawa jednostki do niezależności myśli słowa i czynu... (12. Kroków i 12. Tradycji str. 129). Wychodząc naprzeciw różnym oczekiwaniom Zespół Powierniczy ds. Licencji i Tłumaczeń wystąpił do amerykańskiego licencjodawcy AAWS z prośbą o przyznanie licencji na tłumaczenie, wydanie i rozpowszechnianie broszury „Wiele dróg do duchowości”.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 45. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 14, skierowanych 9) *Zachowajmy to w prostocie*

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Literatury i Publikacji:

Pytanie nr 1

W imieniu wrocławskiej grupy AA „Pomocna Dłoń” pragnę prosić Was o sugestie dotyczącą formy niesienia posłania AA przez naszą grupę. Czy grupa AA może realizować Piątą Tradycję AA w formie mityngu pisanego?

Odpowiedź

Konferencja nie zna pełnego kontekstu sprawy. Niemniej w myśl Tradycji Czwartej i Piątej każda grupa AA ma prawo do własnego sposobu niesienia posłania, pod warunkiem, że jest on zgodny z pozostałymi Tradycjami, w szczególności z Tradycją Pierwszą. Do doświadczeń wynikających z Tradycji należą zasady wydawania biuletynów regionalnych opracowane przez 42 KSK.

Głosowanie odpowiedzi: uzyskała wymaganą większość głosów do akceptacji przez KSK.

Pytanie nr 2

Czy i na jakich zasadach Grupa AA może zgłosić akces do dwóch intergrup, polskojęzycznej i kraju, w którym dana grupa istnieje?

Odpowiedź

Będąc w zgodzie z Czwartą Tradycją KSK nie widzi przeciwwskazań, aby grupa mogła brać udział w pracach dwóch intergrup. Doświadczenie AA wskazuje, aby mieć na uwadze Koncepcję Czwartą mówiącą o prawie do uczestnictwa, pozwalającym na głosowanie proporcjonalne do ponoszonej odpowiedzialności. Głos z Sali – nie ma konsekwencji w tej odpowiedzi, ona jest sprzeczna z demokratyczną ścieżką drogi Delegata do samej KSK.

Głosowanie odpowiedzi: uzyskała wymaganą większość głosów do akceptacji przez KSK

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Finansową:

Pytanie nr 3

Czy grupa AA powinna płacić za lokal?

Odpowiedź

W myśl Siódmej Tradycji AA każda grupa AA powinna płacić za korzystanie z lokalu.

Głosowanie odpowiedzi: uzyskała wymaganą większość głosów do akceptacji przez KSK.

Pytanie nr 4

Zespół po głębokiej analizie widzi potrzebę, by Konferencja wskazała delegatom na KSK ich właściwą rolę, metodę wyboru, sposób pełnienia służby, uprawnienia i odpowiedzialność oraz reprezentowanie regionów na Konferencji Krajowej właściwie do potrzeb Wspólnoty oraz miejsce Komisji Konferencji.

Odpowiedź

Komisja Finansowa nie widzi możliwości udzielenia odpowiedzi na wszystkie zagadnienia wymienione w pytaniu nr 8 i rekomenduje powołanie powierniczego zespołu zadaniowego, który zajmie się dostosowaniem struktur Służby Krajowej do 12 Koncepcji AA.

W trakcie dyskusji delegaci wskazali też na następujące kwestie dotyczące tematu pytania:

- delegat bez przypisania do Komisji w trakcie wyboru przez Konferencję Służb Regionu;
- delegat jako łącznik pomiędzy KSK a regionem, intergrupą, grupą obdarzony mandatem zaufania z przynajmniej 8 letnim okresem abstynencji;
- służebny niosący posłanie w ramach V Tradycji.

Głos z Sali: aby ten proponowany zespół też zajął się uprawnieniami roli Delegata.

Głosowanie odpowiedzi: uzyskała wymaganą większość głosów do akceptacji przez KSK.

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Informacji Publicznej:

Pytanie nr 5

Mam takie pytanie, czy ja jako alkoholik uzależniony (tylko) od tego środka zmieniającego świadomość mogę sponsorować narkomana który też uważa się za alkoholika i twierdzi, że jest uzależniony i od tego i od tego. Proszę o odpowiedź, gdyż pracowałem przez jakiś czas z taką osobą i nie udało mi się przeprowadzić tę osobę przez program 12 Kroków AA. Takie samo pytanie mam czy mogę sponsorować (tylko) hazardzistę?

Odpowiedź

Większość dotychczasowych doświadczeń Wspólnoty AA wskazuje, że alkoholik może sponsorować alkoholikowi z innymi uzależnieniami, gdy indywidualna praca na programie AA dotyczy alkoholizmu. Nie mamy doświadczeń i wiedzy w zakresie innych uzależnień, dlatego nie powinniśmy sponsorować narkomanom, hazardzistom i osobom z innymi uzależnieniami. „My Anonimowi Alkoholicy, nie możemy być panaceum na wszystkie problemy wszystkich ludzi i nie powinniśmy nawet tego próbować”. „Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji” str.157.

Głosowanie odpowiedzi: uzyskała wymaganą większość głosów do akceptacji przez KSK.

Pytanie nr 6

Jaką rolę pełni lista mityngów zamieszczona w dostępnych służebnym telefonicznym spisie – czy jest to lista aktualnie odbywających się mityngów czy też to wykaz wszystkich grup AA w tym grup nie prowadzących mityngów.

Odpowiedź

Internetowa lista mityngów jest spisem aktualnie odbywających się spotkań grup AA. Decyzję o zamieszczeniu w spisie podejmuje grupa AA. Za wypracowanie wzajemnego kontaktu i metod aktualizacji danych w spisie odpowiadają służby grupy i intergrupy. Szczegółowe informacje można znaleźć w „Poradniku dla służb AA”.

Głosowanie odpowiedzi: uzyskała wymaganą większość głosów do akceptacji przez KSK.

Poniżej pytania opracowane przez Komisję Organizacyjną:

Pytanie nr 7

Czy Konferencja mogła by zająć się sprawami reorganizacji działań Rady Powierników, tak aby usprawnić jej pracę i podnieść jej rangę do poziomu wskazanego w Dwunastu Koncepcjach?

Odpowiedź

Konferencja Służby Krajowej po wnikliwym zapoznaniu się z tym pytaniem widzi konieczność reorganizacji działań Rady Powierników. W związku pojawiającymi się w pytaniu wątpliwościami podczas Konferencji, co do sposobu funkcjonowania KSK, zleca Radzie Powierników powołanie zespołu zadaniowego, który systemowo zajmie się unormowaniem w duchu Dwunastu Koncepcji AA zakresu kompetencji Rady Powierników, Delegatów SK, oraz relacji między nimi.

Dyrektor BSK – sformułowanie „Konferencja zleca radzie Powierników” nie jest z mojego punktu widzenia tekstem, którym posługuje się Wspólnota AA i dlatego nie mogę zagłosować na tę odpowiedź.

Jurek – słowo „sugeruje” nijak nie ma się do większości głosów Autopoprawka – słowo „zleca” zmieniamy na słowo „sugeruje”

W wyniku głosowania autopoprawka uzyskała wymaganą większość głosów do akceptacji przez KSK.

Głosowanie odpowiedzi: uzyskała wymaganą większość głosów do akceptacji przez KSK.

Pytanie nr 8

Proszę o szczegółowe wytłumaczenie roli Powierników oddelegowanych do poszczególnych Komisji SK. Czy powinni być oni raczej „przewodnikami”, którzy poprzez dialog i wymianę doświadczeń doradzają jak dana Komisja może realizować

Odpowiedź

Obecność Powierników w KSK może mieć jedynie charakter doradczy, o czym mówi Regulamin Pracy Służby Krajowej AA w Polsce w rozdz. 6 pt. 6.

Głosowanie odpowiedzi: uzyskała wymaganą większość głosów do akceptacji przez KSK.

Pytanie nr 9

Czy KSK może wystąpić z apelem o rozważę i rozsądek do weteranów aby dla wspólnego dobra nie uczestniczyli w programach TV gdzie opowiadają o AA nie zachowując anonimowości? Czy imię AA może być wykorzystywane przez uczestników na forach internetowych, grupach społecznościowych?

Odpowiedź

KSK nie może wystąpić z apelem o rozsadek i rozwagę do weteranów ani żadnego innego alkoholika, ponieważ celem KSK jest niesieniem posłania alkoholikowi który wciąż jeszcze cierpi, a nie pouczenia go. Zasady zachowania anonimowości w TV określa Jedenasta Tradycja. Imię AA nie może być wykorzystywane na forach internetowych, ani grupach społecznościowych, ponieważ narusza to Szóstą Tradycję, a szczegółowe zasady dotyczą poruszania się w Internecie opisuje broszurka pt.: „Wskazówki i sugestie dotyczące bezpieczeństwa w Internecie”.

Głosowanie odpowiedzi: uzyskała wymaganą większość głosów do akceptacji przez KSK.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 46. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 30, skierowanych 14) *Służba wyrazem wdzięczności*

Pytanie nr 1

Czy zasadne jest, aby rzecznicy intergrup mieli prawo głosu na spotkaniach Rady Regionu, biorąc pod uwagę względy logistyczne (im mniej liczebne gremium tym lepsza decyzyjność) oraz ducha Koncepcji AA. „Poradnik dla Służb AA” nie jest w tej kwestii precyzyjny i daje pewną dowolność kiedy, mówi że „w spotkaniach służb regionu uczestniczą ZAZWYCZAJ w charakterze obserwatorów rzecznicy intergrup...,, (str45). Wprowadzający zamieszanie w tej sferze, wydaje się także zapis na str. 54 Poradnika „W Konferencji Regionu biorą zwykle udział rzecznicy i inne osoby pełniące służbę w zrzeszonych intergrupach (Z PRAWEM GŁOSU LUB NIE - W ZALEŻNOŚCI OD DECYZJI KONFERENCJI REGIONU)”.

Odpowiedź

Zasadność prawa do głosowania rzeczników intergrup na Radzie Regionu zależy od zasad obowiązujących w tym Regionie w duchu IV Tradycji Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 2

Które ze służb AA w Polsce lub na jakim etapie odwróconej aowskiej piramidy służebni potrzebują o ile w ogóle znać i pracować na programie 12 kroków w praktyce (posiadanie i praca ze sponsorem oraz sponsorowanie- praca z podopiecznymi)?

Odpowiedź

Doświadczenie Wspólnoty AA wskazuje, że znajomość zrozumienie i stosowanie programu zdrowienia opartego na 12 krokach jest potrzebne na każdym poziomie służb. Brak sponsora i podopiecznych nie wyklucza jednak możliwości pełnienia służby. Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 3

Praktyka stosowana podczas wyboru kandydatów do służb w trakcie Konferencji Regionu Warszawa nakazuje niepodawanie wyniku głosowania (głosowań). Oczywiście nie mam na myśli wyniku sensu stricto lecz konkretnych liczb (ile głosów uzyskał kandydat lub kandydaci w danym głosowaniu). Jednocześnie na stronie naszej Wspólnoty znajduje się tekst (bez rekomendacji) opisujący procedurę wyborczą Trzeciego Legatu, gdzie wyraźnie na koniec każdej tury wyborczej jest mowa o podaniu wyników: Komisja skrutacyjna liczy głosy, a wynik przedstawia na tablicy podawać więc wyniki czy nie? kiedy i na podstawie czego?

Odpowiedź

Zgodnie z Kartą Konferencji SK głosowanie na osoby jest tajne. Komisja liczenia głosów informuje czy kandydat wymaganą większość głosów otrzymał. Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 4

Czy możemy utworzyć 12 Koncepcji dla służb mojej macierzystej grupy.

Odpowiedź

Doświadczenie Wspólnoty AA sugeruje, że grupa nie powinna tworzyć własnych koncepcji. 12 Koncepcji odnosi się do służb na każdym poziomie Wspólnoty AA.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 5

Czy plakat AA - z napisem „Masz problem z alkoholem? Chcesz przestać pić? Anonimowi alkoholicy czekają”- który dystrybuuje BSK AA jest zgodny z 11 Tradycją AA sugerującą zakaz reklamowania?

Odpowiedź

Plakat o treści „Masz problem z alkoholem? Chcesz przestać pić? Anonimowi alkoholicy czekają” jest zgodny z 11 Tradycją AA nie jest reklamą, jest informacją o Wspólnocie AA.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 6

Dlaczego: „Celem Konferencji Służby Krajowej jest niesienie posłania alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi”? Karta Konferencji Służby Krajowej rozdz. I. Jesteśmy chyba jedynym krajem, który wyznaczył taki cel swojej Konferencji. W naszej literaturze nie znalazłem żadnego zapisu, który sugerowałby taki cel. Zapis taki powoduje, że na delegatów do KSK wywierana jest presja zajmowania się tym, do czego nie zostali powołani. Teraz, kiedy nie są już powoływani do zespołów powierniczych, próbują tworzyć inne struktury lub zespoły konferencji do niesienia posłania, przejmując tym samym obowiązki powierników, co nie jest ich rolą.

Odpowiedź

Wspólnota AA na wszystkich szczeblach służb jest do jednego celu (Piąta Tradycja). Ten cel realizuje w sposób pośredni lub bezpośredni właściwy dla poziomu struktur.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 7

Jaka jest rola „inwentury” w strukturach służb, czy można działać skutecznie bez analizy efektywności tych służb? Przeprowadzanie inwentury, w najlepszym znaczeniu tego słowa, jest podstawowym aspektem programu zdrowienia AA. Jak zauważa współzałożyciel Bill W. w Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość (str. 231 pol. 301), „Podobnie jak każdy

Anonimowy Alkoholik musi ponawiać swój obrachunek moralny i zgodnie z nim działać, tak też musi postępować cała nasza Wspólnota, jeśli mamy przetrwać oraz służyć dobrze i z pożytkiem”- Konferencja Służb Ogólnych USA/Kanada. Jak do tej pory, skutecznie bronimy się przed jej przeprowadzeniem na szczeblu krajowym. Rada Powierników skutecznie blokuje jej przeprowadzanie. Mam wrażenie, że chcemy dostosować struktury służb do Koncepcji, bez wcześniejszej analizy skuteczności działania służb, nie biorąc pod uwagę stanu rzeczywistego oraz błędnych tłumaczeń i przypisów.

Odpowiedź

Rolą inwentury jest gruntowne i odważne przyjrzenie się swojemu działaniu, spojrzenie na jego słabe i mocne strony oraz wyciągnięcie wniosków. Bez jej przeprowadzania na wszystkich poziomach służb, niesienie posłania cierpiącemu alkoholikowi jest mniej efektywne.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymagana większością głosów.

Pytanie nr 8

Na spotkaniu intergrupy AA, przy prezentacji mandatariuszy i przedstawicieli grup AA, jeden z przedstawicieli przedstawił się jako hazardzista (niealkoholik i hazardzista) i chciał wziąć udział w głosowaniu do wyboru osób do służb intergrupy. Pytanie – czy osoby o innym uzależnieniu mogą reprezentować grupę AA i brać udział w głosowaniu w grupie, intergrupie, itd.?

Odpowiedź

„Trzeźwość - szeroko rozumiana wolność od alkoholu uzyskana za pomocą teorii i praktyki Dwunastu Kroków - jest jedynym celem grupy AA. Grupy wielokrotnie próbowały zajmować się też inną działalnością, i za każdym razem ponosiły porażkę. Nauczyliśmy się także, że nie istnieje sposób, w jaki moglibyśmy uczynić z niealkoholików uczestników AA. Musimy ograniczyć nasze członkostwo do alkoholików i musimy ograniczyć się w grupach AA do jednego celu. Jeśli przestaniemy trzymać się tych zasad niechybnie się rozpadniemy. A jeśli się rozpadniemy, to nie będziemy w stanie nikomu pomóc” Bill W. Grapevine z lutego 1958 (polska broszura „Problemy inne niż alkohol”)

Po wysłuchaniu głosów mniejszości odpowiedź na pytanie została przyjęta wymagana większością głosów.

Pytanie nr 9

Czy osoba określająca się i zachowująca jak osoby chore psychicznie mogą brać udział w mityngu AA? Jak postępować z takimi osobami, jeżeli mogą brać udział w mityngu AA, a widać, że źle wpływają na osoby z grupy AA, zwłaszcza z krótkim okresem trzeźwości? Na mityng grupy AA przyszedł nowicjusz, który sam przyznał się, że jest chory na schizofrenię i powiedział, że nie może brać udziału w różnych terapiach ingerujących w psychikę. Mityng AA odbywał się w piątek, a ta osoba powiedziała, że musi iść szybko do WC bo w niedzielę napiła się piwa i to piwo jeszcze go „trzyma”. Podczas mityngu AA, pomimo zwracania uwagi, mówił prawie cały

czas o innych osobach. Po mityngu trzy osoby z grupy AA (w tym rzecznik, skarbnik i osoba prowadząca) porozmawiały z tą osobą czy mityng AA jest dla niego dobrym rozwiązaniem aby spytał swojego psychiatry, bo jak sam stwierdził nie może brać udziału w terapiach zbyt mocno ingerujących w psychikę.

Odpowiedź

Zgodnie z Tradycją Trzecią nie możemy odmawiać nikomu szansy zdrowienia. W wyjątkowych sytuacjach kiedy na spotkaniu AA jest osoba przeszkadzająca można zarządzić przerwę i poinformować z nią o zasadach obowiązujących na mityngu. W przypadku kiedy nie przyniesie to efektu sugeruje się poprosić osobę przeszkadzającą o opuszczenie sali mityngowej. Wskazane jest żeby osoby z grupy wyszły razem z nią i porozmawiały. Każda grupa AA odpowiada za bezpieczeństwo swoich członków oraz za dobre imię Wspólnoty.

Po wysłuchaniu głosu mniejszości, w powtórnym głosowaniu odpowiedź nie uzyskała wymaganej większości głosów, pytanie zostało skierowane do 47. KSK.

Pytanie nr 10

Czy alkoholicy, którzy niosą posłanie do ZK i AŚ mogą narzucać pewne zwyczajowe formy uczestnictwa w mityngu (np. trzymanie się za ręce podczas modlitwy).

Odpowiedź

Nie. Żadne zwyczajowe formy nie mogą ograniczać nikomu brania udziału w mityngach AA. Zgodnie z III Tradycją jedynym warunkiem przynależności do AA jest pragnienie zaprzestania picia. Więcej informacji na temat formy niesienia posłania w ZK i AŚ znajduje się w Poradniku dla służb AA wersja 9 str. 58.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 11

Czy kandydatów na służebnych można/powinno się pytać czy mają sponsora i sponsorują? Zwłaszcza w sytuacji gdy nie życzą sobie ujawniania tego w jakikolwiek sposób?

Odpowiedź

Mamy możliwość zadać pytanie, lecz pytany nie ma obowiązku na nie odpowiadać.

Po wysłuchaniu głosów mniejszości odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 12

Czy na mityngu AA można zadawać pytania a jeżeli tak to kiedy?

Odpowiedź

Scenariusz mityngu sugeruje nie zadawać pytań w trakcie wypowiedzi, nie zabraniając ich po jej zakończeniu.

Po wysłuchaniu głosu mniejszości, odpowiedź na pytanie nie uzyskała wymaganej większości głosów, pytanie zostało skierowane do 47. KSK.

Pytanie nr 13

No to się mi zdarzyło pytanie od Nowicjusza. A zadał mi takie pytanie, „co zrobi dana Grupa AA jeżeli prowadzący spotkanie, w tekstach początkowych nie odmówi Modlitwy na początku i zakończeniu spotkania? Bo jest on np., nie wierzący, nie praktykujący, czy może jako prowadzący pominąć Modlitwę o Pogodę Ducha na spotkaniu AA?

Odpowiedź

To sumienie Grupy, w myśl Czwartej Tradycji, powinno rozwiązać taką sytuację. Wybierając osobę do służby obdarzamy ją zaufaniem i pewną dozą swobody. Jednocześnie prowadzący powinien dostosować się do zasad ustalonych przez sumienie Grupy.

Po wysłuchaniu głosów mniejszości odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 14

Czy nie można umożliwić grupom AA w Polsce bezpośrednio wpłacanie dobrowolnych datków do BSK - AA przez stronę internetową aa.org.pl?

Odpowiedź

Tak, istnieje możliwość uruchomienia na stronie internetowej aa.org.pl funkcjonalności związanej z płatnościami elektronicznymi.

Po wysłuchaniu głosów mniejszości odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 47. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych x, skierowanych 10) *Zasady przed osobowościami*

Pytanie nr 1

Czy delegat z intergrupy na Konferencje Regionu powinien mieć prawo do głosowania na Radzie Regionu? U nas, w Regionie Lublin, ma prawo tylko do uczestnictwa i zabierania głosu. Mając na uwadze Koncepcje AA, szczególnie Koncepcję I oraz przekazywanie „strumienia” służb na niższe szczeble Wspólnoty, czy nie powinno być zasadne, aby delegaci na Konferencję Regionu mieli prawo do głosu również na Radzie Regionu? Chodzi o żywe i pełne uczestnictwo poszczególnych służb w strukturach AA.

Odpowiedź

Zgodnie z Czwartą Tradycją sumienie Regionu decyduje o zakresie odpowiedzialności i uprawnień delegatów intergrup na Konferencję Regionu podczas głosowania Rady Regionu.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 2

Czy grupa AA niebędąca w intergrupie ma prawo być wpisana na spis regionalny mitingów? Czy służebni intergrupy i regionu mogą odmówić grupie AA wpisu na spis mityngów, pozbawiając tym samym cierpiącego alkoholika możliwości trafienia na grupę AA. (czyt. każda grupa, intergrupa, region ma jeden główny cel – nieść posłanie alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi). Służebni regionu w głosowaniu podjęli decyzję o niewpisaniu grupy na spis mityngów.

Odpowiedź

Zgodnie z Trzecią Tradycją każda grupa AA ma prawo do wpisania jej w spis mityngów. Nikt nie powinien jej tego utrudniać.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 3

Na okładce 133 numeru „Skrytki 2/4/3” z grudnia 2017 r. widnieją życzenia bożonarodzeniowe. W Preambule AA można przeczytać: „Wspólnota AA nie jest związana z żadną sektą, wyznaniem”. Czy takie teksty nie wskazują jasno, że wiążemy się z wyznaniem? Chciałem podkreślić, że we Wspólnocie AA są także ludzie innych wyznań lub bezwyznaniowi. Czy nie godzi to w Tradycję Pierwszą, w której mowa o jedności?

Odpowiedź

Tekst życzeń bożonarodzeniowych widniejących w 133 numerze „Skrytki 2/4/3” nie wskazuje jednoznacznie, że wiążemy się z wyznaniem, ale może godzić w jedność AA. Mówią o tym Preambuła AA i Tradycja Pierwsza.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 4

Kontekst: Profesjonaliści szpitala psychiatrycznego z oddziałem detoksykacyjnym, oddziałem terapii zamkniętej, przychodnią z terapią dzienną, zwrócili się do nas z prośbą o materiały o Wspólnocie AA, celem przekazywania ich wszystkim pensjonariuszom opuszczającym szpital. Jest to wynik spotkań informacyjnych, niesienia posłania do tej placówki, współpracy z jej personelem oraz osobistym kontaktem aowców z przyjaciółmi profesjonalistami. Pięć grup w naszym mieście zgodziło się współfinansować akcję przekazywania zestawów naszych ulotek wraz z ulotką z wykazem mityngów. Wartość kompletu wynosi 100 zł miesięcznie. Na jednej z grup przyjaciół z długim stażem trzeźwości, mający spory autorytet, stwierdził, że jest to niezgodne z Tradycjami AA, m.in. z Tradycją Szóstą. Powiedział, że szpital nie jest biedny i stać go na to, by sobie kupić takie ulotki i je rozdawać. Ponadto dodał, iż jest to sprawa tak jednoznaczna, że nie będzie głosowana na grupie, i tak się stało.

1. Czy taka inicjatywa: dostarczanie ulotek do placówki, na prośbę jej personelu, w celu przekazywania ich opuszczającym szpital pacjentom jest niezgodna z Tradycjami? Jeśli tak, to z którymi? 2. Czy uczestnik AA może sam zdecydować o niegłosowaniu zapytania – wniosku do grupy?

Odpowiedź

1. Dostarczanie ulotek do placówki, na prośbę jej personelu, w celu przekazywania ich pacjentom opuszczającym szpital, jest zgodne z Tradycjami (zob. Poradnik dla Służb AA, wersja nr 9, rozdz. 4.1.8 Niesienie posłania przez grupę poza mityngami, s. 53). 2. Doświadczenie AA mówi nam, że wszystkie sprawy i zapytania wpływające do grupy powinny zostać wnikliwie rozpatrzone; tylko zbiorowe sumienie grupy może zdecydować o ich przyjęciu lub odrzuceniu.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 5

Jako pełniący służbę rzecznika Intergrupy Pojezierze chciałbym skierować do Konferencji następujące pytanie: Czy Wspólnota AA przewiduje wydanie specjalnych biuletynów – „wyspecjalizowanych” w tematyce i wydawanych w podobny sposób jak biuletyn „Nadzieja” – na detoksy, szpitale czy noclegownie?

Odpowiedź

Obecnie Wspólnota AA nie przewiduje wydawania kolejnych „wyspecjalizowanych” biuletynów.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 6

Czy intergrupa może odmawiać umieszczenia w kolportowanych na grupach darmowych spisach mityngów grupom AA, które nie przystąpiły do struktur intergrupy, powołując się na zapis w Karcie Konferencji? Zapis brzmi: „W chwili złożenia przez grupę AA wypełnionej karty

zgłoszeniowej do służb intergrupy zostanie ona wpisana do spisu grup AA niezwłocznie. Grupa będzie figurować w spisie grup AA niezależnie od uczestnictwa w spotkaniach intergrupy”. Czy taki ograniczający grupom niesienie posłania zapis jest zgodny z Tradycjami i Koncepcjami? Czy spisy są spisami odbywających się mityngów i służyć mają tym, którzy chcą do nas trafić, czy są tylko spisami struktur? Czy łącznik internetowy Regionu może odmówić umieszczenia grupy na ogólnopolskiej stronie AA lub usunąć grupę z tej strony? Przykro pisać, ale w mojej macierzystej intergrupie takie dyskryminujące pomysły pojawiają się regularnie.

Odpowiedź

Jeżeli grupa wyrazi chęć wpisania do spisu, nikt nie powinien odmówić jej umieszczenia informacji w kolportowanych na grupach darmowych spisach mityngów. Cytowany zapis z Karty Konferencji nie ogranicza grupom niesienia posłania, mówi tylko o podaniu danych informacyjnych o grupie, a także nie obliuguje do udziału w spotkaniach intergrupy. Spisy grup AA są wykazami odbywających się mityngów. Warunkiem umieszczenia w spisie internetowym jest przekazanie intergrupie potwierdzonych danych (zob. Poradnik dla Służb AA, wersja 9, rozdz. 5.7 Ogólnopolska baza mityngów AA, s. 90; „Skrytka 2/4/3”, nr 127 z grudnia 2016 r.).

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 7

Dotyczy zapisu w Poradniku dla Służb AA, wersja 9, s. 57: „Wolą swoich mandatariuszy intergrupa, deklarując chęć włączenia się w struktury organizacyjne regionu AA, zgadza się na to, aby ostateczną decyzję w tej sprawie podjęła konferencja regionalna, najczęściej przez aklamację. W ten sposób, zgodnie z Trzecią Koncepcją AA, tradycyjne Prawo do decyzji zostaje przyznane każdemu elementowi służb AA. Czyni ono naszą Wspólnotę w pełni demokratyczną oraz zapewnia skuteczne przewodzenie i umacnia ją w jedności”. Skąd ta decyzyjna i decydująca rola regionu? Każdy alkoholik może przystąpić do grupy AA i nikt go nie przyjmuje ani nie wyrzuca. Każda grupa może przystąpić do intergrupy i nikt jej nie przyjmuje ani nie wyrzuca. Dlaczego więc w przypadku intergrupy decyduje Konferencja Regionu? Zachodzi ważne pytanie, co w przypadku odmownej decyzji Konferencji. Co z intergrupą, której nie przyjęto do struktur regionalnych? Co z jej łącznością i jednością z całą Wspólnotą? I pytanie odwrotne, czy intergrupa ma obowiązek przystąpienia do struktur regionalnych? Czy może pozostawać poza nimi?

Odpowiedź

Uważamy, że taki zapis w Poradniku dla Służb AA jest niezgodny z duchem AA i strukturą odwróconej piramidy. Region to dobrowolne zrzeszenie intergrup. Intergrupa – jeżeli chce pozbawić się prawa do uczestnictwa, decyzji oraz łączności z Konferencją Krajową – może nie przystąpić do Regionu.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 8

Czy osoba określająca się i zachowująca jak osoby chore psychicznie może brać udział w mityngu AA? Jak postępować z takimi osobami, jeżeli mogą brać udział w mityngu AA, a widać, że źle wpływają na osoby z grupy AA, zwłaszcza z krótkim okresem trzeźwości? Na mityng grupy AA przyszedł nowicjusz, który sam przyznał się, że jest chory na schizofrenię i powiedział, że nie może brać udziału w różnych terapiach ingerujących w psychikę. Mityng AA odbywał się w piątek, a on powiedział, że musi iść szybko do WC, bo w niedzielę napił się piwa i to piwo jeszcze go „trzyma”. Podczas mityngu AA, pomimo zwracania uwagi, [nowicjusz] mówił prawie cały czas o innych osobach. Po mityngu trzy osoby z grupy AA (w tym rzecznik, skarbnik i osoba prowadząca) porozmawiały z nim, aby spytał swojego psychiatry, czy mityng AA jest dla niego dobrym rozwiązaniem, bo – jak sam stwierdził – nie może brać udziału w terapiach zbyt mocno ingerujących w psychikę.

Odpowiedź

W mityngach AA mogą brać udział wszystkie osoby, które wyrażają taką chęć. Gwarantem tego jest Tradycja Trzecia. Warto jednak w tym miejscu przywołać słowa Billa W.: „Ta ilość wyrozumiałości nie oznacza, że nie możemy wykluczyć tych, którzy zakłócają mityngi lub poważnie utrudniają funkcjonowanie grupy. Takich ludzi można poprosić, by się uspokoili lub poszli gdzie indziej albo wrócili wtedy, kiedy będą w lepszym stanie, aby w tym mityngu uczestniczyć”.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 9

Czy na mityngu AA można zadawać pytania? Jeżeli tak, to kiedy?

Odpowiedź

Zgodnie z Czwartą Tradycją decyduje o tym sumienie grupy.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 10

Czy w Polsce można by obchodzić powstanie AA co dziesięć, zamiast co pięć lat?

Odpowiedź

Tak, jeżeli tak zdecyduje Konferencja Służby Krajowej.

Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 48. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 45, skierowanych 13) *Postęp, a nie doskonałość*

Pytanie nr 1

Z których Kroków i Tradycji Wspólnoty mamy korzystać na mityngu? Z nowych (w nowo tłumaczonej Wielkiej Księdze) czy starych?

W trakcie rozmów z wieloma alkoholikami słyszałem, że nie rozumieją wielu nowych Kroków, takich jak „inwentura” (człowiek to nie przedsiębiorstwo, Bill dał tylko przykład), „zdrowy rozsądek” (skoro w Wielkiej Księdze Bill napisał: „miał zdrowy rozsądek, co nie uchroniło go przed piciem”, to Siła Wyższa ma przywrócić to, co mamy? Nie rozumiem). Czy grupy AA mają głosować, które Kroki czytać na mityngu? Czy czytanie „starych” Kroków na jednym, a „nowych” na drugim mityngu nie burzy jedności Wspólnoty?

Odpowiedź

Niezależność, w myśl Tradycji Czwartej, daje nam możliwość wyboru zgodnie z sumieniem grupy. W myśl Tradycji Pierwszej, która mówi, że „powrót do zdrowia każdego z nas zależy od jedności AA”, w trosce o dobro Wspólnoty AA, decyzją 45. Konferencji Służby Krajowej, która jest aktywnym głosem całej Wspólnoty w Polsce, zaaprobowano czwarte wydanie Wielkiej Księgi Anonimowi Alkoholicy. Tym samym wyraziliśmy zgodę na tłumaczenie Kroków, Tradycji a także wszelkiej innej literatury zawierającej fragmenty z tej publikacji.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 2

Z których Koncepcji mam korzystać, powołując się na zawartą w nich odpowiedź: Światowych Billa W. czy dla „Służb AA w Polsce”?

Okoliczności zadania pytania powstały w trakcie pisania apelacji co do postępowania IG. Nie wiedziałem, na które Koncepcje powołać się: Billa W. czy polskiego AA.

Odpowiedź

W przypadku konieczności uzasadnienia apelacji właściwe byłoby powołanie się na Dwanaście Koncepcji dla Służb AA w Polsce zawartych w Poradniku dla Służb AA. „Skrócona wersja «Dwanaście Koncepcji dla służb AA w Polsce» została zaakceptowana przez Konferencję Służby Krajowej AA w Polsce. Poniższe Koncepcje mają zastosowanie w pełnieniu służby na wszystkich poziomach struktur AA w Polsce – w Służbie Krajowej AA, w regionach AA, w intergrupach AA oraz grupach AA” (Poradnik dla Służb AA, wersja 9, pkt 3.5, s. 42), z uzasadnieniem: „W 2011 roku uczestnicy 40-tej Konferencji Służby Krajowej AA zaaprobowali krótką formę tekstu «Dwanaście Koncepcji dla służb AA w Polsce». Ten tekst to dotychczasowe «Dwanaście Koncepcji dla służb światowych AA», w których – nie zmieniając ich istoty – jedynie

dostosowano nazewnictwo służb AA do polskich realiów” (Poradnik dla Służb AA, wersja 9, pkt 3.6, s. 44).

Odpowiedź została przyjęta wymagana większością głosów.

Pytanie nr 3

Jeśli popatrzymy na naszą odwróconą piramidę, to gdzie jest Komisja Nominacyjna? Dlaczego nie jest podmiotem naszej struktury? Dlaczego posiada uprawnienia większe niż Regiony? Kto nadał jej taką nazwę? Nie możemy importować nazwy, opierając się na esejach Billa W. (Koncepcji Jedenastej), ponieważ Bill W. używa nazw poszczególnych służb i poziomów struktury AA w USA i Kanadzie. Komisja Nominacyjna zgodnie z polskim prawem nie jest organem wyborczym, tylko wspomagającym wybory (Instytut Audytorów Wewnętrznych II A Polska).

Odpowiedź

Komisja Nominacyjna jest podmiotem naszej struktury – Załącznik nr 1 do Karty Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce – i jest częścią Konferencji Służb. Uprawnienia i nazwę komisji nadało zbiorowe sumienie całej Wspólnoty, czyli Konferencja Służby Krajowej AA w Polsce – Załącznik nr 2 do Karty Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce, pkt 3, poz. II Komisja Nominacyjna.

Odpowiedź została przyjęta wymagana większością głosów.

Pytanie nr 4

Czy Konferencja mogłaby zająć się sprawą reorganizacji działań Rady Powierników, tak aby podnieść jej rangę do poziomu wskazanego przez Billa W. w Dwunastu Koncepcjach i usprawnić jej prace?

Można by, przykładowo, rozważyć następujące kwestie: - wydłużenie czasu spotkań Rady Powierników do trzech dni (trzy spotkania w roku zamiast czterech: piątek, sobota, niedziela plus Konferencja; wszyscy powiernicy, również delegaci narodowi, uczestniczą w niedzielnych spotkaniach Rady Fundacji); – wybieranie Rzecznika Rady Powierników na kadencję czteroletnią (wybór w trzecim roku służby i druga trzyletnia kadencja, z danego regionu jest wybierany następny powiernik); – powiększenie składu Rady Powierników o dwóch lub trzech tzw. Powierników Honorowych (są to byli Rzecznicy Rady Powierników, zapraszani na obrady Rady Powierników i Konferencji Służby Krajowej z głosem doradczym) – utworzenie Funduszu Rezerwowego podlegającego bezpośredniemu nadzorowi Rady Powierników. Poniżej załączam stosowne fragmenty Poradnika dla Służb AA, USA i Kanady: „Przewodniczący/Rzecznik Rady, który wcześniej jest powiernikiem klasy A lub B, pełni czteroletnią służbę na tym stanowisku, również po czasie, gdy jego kadencja jako Powiernika się skończy” [czyli służy siedem lat, bo jest wybierany po trzecim roku służby – dop. aut.]. „Potencjalni kandydaci na Powierników powinni dokładnie rozważyć, ile czasu mogą poświęcić służbie w AA. Powiernicy muszą być obecni na kwartalnych posiedzeniach Rady, z których każde trwa od trzech do pięciu dni, plus czas podróży

oraz na tygodniowej Konferencji w kwietniu”. „Rada Powierników zdecydowała, że byli Rzecznicy pozostają członkami Honorowymi Rady Powierników. Powiernicy Honorowi są zapraszani do uczestnictwa w kwartalnych posiedzeniach Rady i dorocznej Konferencji Służby Ogólnej. Jako skarbnica pamięci, są oni często proszeni o podzielenie się swoimi doświadczeniami dotyczącymi wcześniejszych decyzji Rady Powierników i sposobu, w jaki poprzednie Rady dążyły do wypracowania decyzji sumienia grupowego. Powiernicy Honorowi nie głosują ani na posiedzeniach Rady, ani na Konferencji”. „W 1954 r. Rada Powierników utworzyła Fundusz Rezerwowy, którego głównym celem jest zapewnienie środków finansowych niezbędnych do kontynuowania podstawowej działalności GSO i Grapevine, w przypadku wystąpienia nagłych potrzeb, kryzysu czy klęski żywiołowej, w celu sfinansowania kosztów wykraczających poza zakres normalnej działalności GSO i Grapevine, takich np. jak znaczący wzrost kosztów dzierżawy lub duże modernizacje techniczne, oraz aby umożliwić Radzie Służby Ogólnej (RP) i dwóm podległym jej podmiotom opracować i wdrożyć plany mające dostosować je do zmienionych warunków ekonomicznych. Wyплаты z Funduszu Rezerwowego muszą być autoryzowane przez Radę Powierników (na podstawie rekomendacji Zespołu Finansowego). Obecnie wysokość Funduszu jest ograniczona do poziomu jednorocznych wydatków operacyjnych A.A. World Services, Inc., A.A. Grapevine, Inc. i Generalnego Funduszu, określającego wydatki Rady Powierników. Jeżeli wysokość Funduszu Rezerwowego przekroczy górny poziom wydatków dwunastomiesięcznych, w ciągu następnego roku należy dokonać jego rewizji, a w kolejnym roku podjąć działania mające na celu jego dostosowanie do określonego limitu. W praktyce jednak GSO i Zespół Powierniczy ds. Finansów systematycznie monitorują saldo Funduszu, a także bieżące miesięczne wydatki Rady Powierników i Spółek, tak aby w sposób uporządkowany zarządzać sprawami finansowymi Wspólnoty, mając na uwadze nasz podstawowy cel, niesienia posłania alkoholikom, którzy wciąż jeszcze cierpią”.

Komunikat dotyczący pytania nr 4: W związku z tym, że odpowiedź na pytanie została już udzielona na 45. Konferencji Służby Krajowej AA (pytanie nr 2 – odpowiedź: Konferencja Służby Krajowej po wnikliwym zapoznaniu się z tym pytaniem widzi konieczność reorganizacji działań Rady Powierników. W związku z pojawiającymi się w pytaniu wątpliwościami podczas Konferencji, co do sposobu funkcjonowania Konferencji Służby Krajowej, (Konferencja) sugeruje Radzie Powierników powołanie zespołu zadaniowego, który systemowo zajmie się unormowaniem w duchu Dwunastu Koncepcji AA zakresu kompetencji Rady Powierników, Delegatów SK oraz relacji między nimi.), Zespół ds. Przygotowania 48. Konferencji Służby Krajowej AA podjął decyzję o niedopuszczeniu pytania nr 4 do obrad na 48. KSK AA.

Pytanie nr 5

Czy udostępnianie na portalach i w mediach społecznościowych informacji na temat Wspólnoty Anonimowych Alkoholików jest zgodne z duchem naszych Tradycji? Pojawiają się

niedługo od członków AA, w tym służebnych, proszę, aby udostępniać informacje nt. AA, linki do stron AA-owskich na takich portalach jak Facebook. Czy takie działania łamią anonimowość poprzez skojarzenie osoby (z imienia i nazwiska) ze Wspólnotą, mimo że sam udostępniający nie deklaruje przynależności do AA? Jakie zagrożenia niosą (o ile niosą) takie działania? Czy Wspólnota AA na świecie wypracowała w tym temacie jakieś ogólne zasady, którymi, jako członek Wspólnoty, mógłbym się w tej materii kierować?

Odpowiedź

Jak wiemy, Tradycje spisane były, gdy jeszcze Internetu nie było. Wspólnota AA nie popiera ani nie przeciwstawia się portalom społecznościowym. Musimy jednak zdawać sobie sprawę z zagrożeń, jakie mogą wystąpić w przypadku złamania zasady anonimowości w Internecie, kiedy jesteśmy na tych portalach. Z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa członkom Wspólnoty wydana została broszura Wskazówki i sugestie dotyczące bezpieczeństwa w Internecie, która jest zgodna z duchem naszych Tradycji.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 6

Czy jest możliwość odwołania służebnego w grupie? Na przykład lub rzecznika z powodu działania na niekorzyść grupy, wbrew jej sumieniu itp. Jeżeli tak, jak taki proces powinien przebiegać?

Odpowiedź

Zgodnie z Koncepcją Piątą „musimy ufać naszym sługom, wiedząc, że w rzadkim przypadku niewypełniania przez nich swoich obowiązków cały czas mamy wystarczające możliwości, aby ich odwołać i zastąpić”, uwzględniając niezależność grupy w zakresie podejmowania decyzji w odniesieniu do Czwartej Tradycji. Doświadczenie Wspólnoty pokazuje, że sumienie grupy może wycofać zaufanie, ale jest to wyjątkowa sytuacja i skrajność. W pierwszej kolejności grupa powinna zastanowić się, jak pomóc służebnemu w służbie, a jeżeli to działanie nie jest skuteczne, poprosić, aby osoba zrezygnowała z tej służby.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 7

Czy Wspólnota mogłaby w sposób jednoznaczny i wiążący wypowiedzieć się w sprawie celowości, zasad i warunków merytorycznych, organizacyjnych i finansowych udziału innych wspólnot dwunastokrotnych w obchodach 50-lecia AA w Polsce w 2024 r. i kolejnych świętach?

Pytanie to zadajemy Wspólnocie w związku ze zgłoszeniem w 2019 roku przez jeden z regionów AA wątpliwości i zastrzeżeń odnośnie udziału w obchodach 45-lecia AA w Polsce kilkunastu wspólnot dwunastokrotnych, co może – zdaniem członków tego regionu – rozmyć, a wręcz

zagrozić celowi i ideom Wspólnoty AA. Pytanie staje się aktualne również w kontekście głoszonych przez naszą Wspólnotę dwóch zasad: 1) zasady otwartości, tolerancji i szacunku w stosunku do innych wspólnot; 2) zasady wyłączności celu, jakim jest niesienie posłania cierpiącemu alkoholikowi.

Odpowiedź

Wspólnota AA nie może w sposób jednoznaczny i wiążący wypowiedzieć się w sprawie celowości, zasad i warunków merytorycznych, organizacyjnych i finansowych udziału innych wspólnot dwunastokrokowych w obchodach 50-lecia i kolejnych świętach. Jedynie zespół upoważniony do organizacji obchodów 50-lecia AA w Polsce lub innych świąt jest władny w sposób jednoznaczny wypowiedzieć się w kwestii udziału wspólnot dwunastokrokowych w ww. uroczystościach.

Odpowiedź nie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 8

Czy w broszurze ze spisem mityngów intergrupy mogą znajdować się również grupy spoza intergrupy?

Pełniąc służbę łącznika intergrupy, redaguję i drukuję broszurę ze spisem mityngów dla grup z przeznaczeniem głównie dla nowicjuszy. Ponieważ w broszurze jest dużo miejsca, umieszczam też mityngi odbywające się w miejscowościach sąsiadujących (graniczących) z moją intergrupą. Uznałem, że niektórzy z nas mogą chcieć uczestniczyć w mityngach na grupach sąsiednich, nienależących do naszej intergrupy. Spotkałem się z sugestią, że w broszurze intergrupy powinny znajdować się wyłącznie „nasze” grupy. Jestem przeciwnego zdania. Czy są jakieś wytyczne (sugestie, zasady) dotyczące takich broszur?

Odpowiedź

Kierując się Tradycją Pierwszą, która mówi, że nasze wspólne dobro jest najważniejsze, intergrupa w swoim spisie mityngów może zamieścić również grupy spoza intergrupy, niemniej decyzja zależy od sumienia intergrupy. Nie ma wytycznych, sugestii czy zasad dotyczących tworzenia takich broszur.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 9

Jak powinien wyglądać mityng w zakładzie karnym? Czy narkomanka odbywająca karę w tym zakładzie, która nie jest alkoholicką, ma prawo prowadzić mityng? Sporo zamieszania spowodował fakt, że w tym zakładzie karnym miała prowadzić mityng narkomanka. Czy ma tylko prawo uczestniczyć, czy również prowadzić mityngi, biorąc pod uwagę specyfikę miejsca? Jak to powinno wyglądać?

Odpowiedź

Zgodnie z Czwartą Tradycją „każda grupa powinna być niezależna we wszystkich sprawach z wyjątkiem tych, które dotyczą innych grup lub AA jako całości”. Służba w AA, w tym prowadzenie mityngu, jest przywilejem dla członków Wspólnoty. Niealkoholicy mogą uczestniczyć w mityngach „otwartych”.

Odpowiedź została przyjęta wymagana większością głosów.

Pytanie nr 10

Jak powinien wyglądać scenariusz mityngu reaktywacji grupy? a) Czy powinien zostać napisany nowy scenariusz? b) Czy Grupa powinna skorzystać ze starego scenariusza, który obowiązywał dotychczas w grupie? c) Czy Grupa powinna skorzystać z gotowego scenariusza przygotowanego przez Wspólnotę? d) Czy należy zastosować jakieś inne rozwiązanie, o którym grupa być może nie wie? Uzasadnienie: W grupie powstało zamieszanie, kiedy prowadzący, który zaprosił wcześniej około trzydziestu przyjaciół na reaktywację grupy, oświadczył, że napisał nowy scenariusz godzinę przed mityngiem i zaczął wypytywać grupę o poszczególne punkty scenariusza, a szczególnie o to, czy mityngi otwarte czy zamknięte (dotychczas były wszystkie zamknięte i jeden otwarty). Powstał problem, jak powinien wyglądać scenariusz mityngu, na którym grupa się reaktywuje.

Odpowiedź

Zgodnie z Czwartą Tradycją „Każda grupa powinna być niezależna we wszystkich sprawach z wyjątkiem tych, które dotyczą innych grup lub AA jako całości. Wskazówki i uwagi dotyczące scenariusza mityngu są tylko sugestią oraz próbą podpowiedzi rozwiązań, które – dzięki wieloletnim doświadczeniom Wspólnoty – uważamy za najskuteczniejsze w realizacji naszego podstawowego celu, jakim jest niesienie posłania innym alkoholikom. Taką podpowiedzią jest również broszura Scenariusz prowadzenia mityngu zaaprobowana w 2008 r. przez Konferencję Służby Krajowej AA w Polsce.

Odpowiedź została przyjęta wymagana większością głosów.

Pytanie nr 11

Czy można wstrzymać rozpowszechnianie nowego tłumaczenia Kroków i Tradycji AA? W Poradniku Służb Światowych istnieje zapis, że każda poważna zmiana w funkcjonowaniu AA na świecie musi być zaakceptowana przez trzy czwarte wszystkich grup na świecie. Analogicznie, jak rozumiem, powinno być w krajowych AA. Nic mi nie wiadomo o szerokiej konsultacji i akceptacji poprzez głosowania grup w Polsce nad proponowaną zmianą tłumaczenia Kroków i Tradycji. Na wszystkich mityngach, głównie warszawskich, czytane są Kroki sprzed tłumaczenia. Uważam, że grozi nam niepotrzebny rozłam spowodowany pośpiechem i być może czyjąś nadgorliwością. Nie wypowiadam się nad tłumaczeniem, uważam, że duch AA-owski gdzieś z nich umyka, ale to kwestia długich konsultacji w jakimś szerokim gronie. Powtarzam,

grupy AA nie zaakceptowały zmian w nowym tłumaczeniu Programu AA poprzez wypowiedzi sumień grup, więc może lepiej wstrzymać się z szerokim rozpowszechnianiem Programu. Nie muszę przypominać, że najważniejsza jest nasza jedność.

Odpowiedź

Decyzją 42. Konferencji Służby Krajowej przeprowadzono w 2014 r. konsultacje z całą Wspólnotą AA na temat celowości kontynuowania tłumaczenia Wielkiej Księgi. Każdy uczestnik AA mógł w tych konsultacjach uczestniczyć. Większość członków Wspólnoty biorących udział w tych konsultacjach wypowiedziała się za kontynuowaniem tłumaczenia. Grupy AA w Polsce zaakceptowały tłumaczenie poprzez swoich służebnych, delegatów. Nie ma powodu, żeby wstrzymać rozpowszechnianie tłumaczenia Kroków i Tradycji AA. Decyzję o tłumaczeniu i ukazaniu się czwartego wydania Wielkiej Księgi w takiej formie i w takim brzmieniu podjęła 45. Konferencja Służby Krajowej w Polsce w 2016 r. To tłumaczenie zostało zaakceptowane przez Wspólnotę AA w Polsce oraz AA World Services, Inc., właściciela praw autorskich i praw do tłumaczenia.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 12

Czy Konferencja SK AA w Polsce może rozważyć przetłumaczenie i wydanie broszury: The “God” Word (Słowo „Bóg”)? Jest to pozycja wydana przez Wspólnotę brytyjską AA, a zeszłoroczna Konferencja USA/Kanady również zaakceptowała jej edycję!

Przesyłam wstęp i dwie historie osobiste (wszystkich jest dziewięć) we własnym amatorskim tłumaczeniu. Czytając tekst, powiernicy i delegaci przekonają się, że nie ma tam wojującego ateizmu ani napastliwego tonu wypowiedzi. Jest za to uznanie dla AA i troska o to, by ludzie o poglądach świeckich, liberalnych mogli czuć się pełnoprawnymi członkami Wspólnoty. Jest to pozycja ważna i potrzebna dla mniejszości, jaką są agnostycy i ateści w AA.

Wstęp: AA nie jest organizacją religijną. Anonimowi Alkoholicy mają tylko jeden wymóg członkostwa, jest to pragnienie zaprzestania picia. W AA jest miejsce dla ludzi wszystkich odcieni wiary i niewiary. Wielu członków wierzy w jakiegoś boga, mamy członków, którzy pochodzą z różnych religii i praktykują je; ale wielu z nas jest ateistami lub agnostykami. Należy pamiętać, że AA nie jest organizacją religijną; mamy prosty pomysł, że istnieje moc większa od nas samych jako jednostek. Wspólne jest to, że program pomaga nam znaleźć wewnętrzną siłę, której wcześniej nie znaliśmy – różnimy się tym, w jaki sposób identyfikujemy jej źródło. Niektórzy ludzie myślą, że słowo „Bóg” oznacza „dobry porządek”, a nawet „grupę pijaków”, wielu z nas wierzy, że jest coś większego od nas, co pomaga nam dzisiaj. Ta moc może leżeć w przekonaniach religijnych niektórych osób lub może być całkowicie oddzielona od jakiejkolwiek religii. Na przykład, człowiek patrzy na morze i akceptuje, że jest to siła większa od niego. Moglibyśmy zapytać siebie: „Czy wierzę, że gdzieś, jakimś sposobem istnieje większa siła niż ja?”.

Jak napisał Bill W. w 1965 roku: „Mamy ateistów i agnostyków. Mamy ludzi niemal każdej rasy, kultury i religii. W AA mamy być związani razem w pokrewieństwie wspólnego cierpienia. W związku z tym pełna indywidualna wolność do praktykowania jakiegokolwiek wyznania, światopoglądu czy zasad terapii powinna być dla nas wszystkich najważniejsza. Dlatego nie wywierajmy nacisku na nikogo w związku z naszymi indywidualnymi czy zbiorowymi poglądami. PozwólmY sobie nawzajem uszanować wzajemną miłość i szacunek dla każdego człowieka, który próbuje dotrzeć do światła. Starajmy się zawsze przyciągać do nas, a nie wykluczać, pamiętajmy, że każdy alkoholik jest członkiem AA, jeśli tak deklaruje”. Cokolwiek myślisz na temat wiary, nie pozwól, aby przekonania religijne uniemożliwiły ci znalezienie rozwiązania, które jest dostępne dzięki Anonimowym Alkoholikom.

Copyright by GSB AA, Great Britain Ltd. Tłumaczenie wolne, nieautoryzowane, do użytku wewnętrznego.

Odpowiedź

Konferencja Służby Krajowej AA w Polsce może rozważyć przetłumaczenie i wydanie broszury The “God” Word (Słowo „Bóg”), jeżeli wpłynie taki wniosek do KSK.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie nr 13

Czy Konferencję Regionu powinien prowadzić były Delegat do Konferencji Krajowej, były/była Delegat Narodowy? Po raz kolejny Konferencję Regionu Warszawa prowadzić będzie alkoholik, który zakończył służbę na poziomie krajowym (Delegat do Konferencji Służby Krajowej). Żeby było dziwniej, będzie również prowadził w tym roku Konferencję Służby Krajowej. Zdarzyło się, że delegat narodowy prowadził Konferencję Regionu Warszawa, a zdarzyło się to dwa razy przez różnych delegatów narodowych. Uczono mnie, że w służbach idziemy z góry na dół, czyli grupa, intergrupa, region, krajówka i nie wracamy, nie cofamy się do góry na żadne poziomy, żeby dać szansę innym do wzrastania w służbie. Koncepcja Czwarta.

Odpowiedź

Sumienie Regionu decyduje o sposobie i doborze kandydata na prowadzącego Konferencję Regionu. Doświadczenia Wspólnoty wskazują, aby w takich sytuacjach kierować się duchem Tradycji i Koncepcji.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 49. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 62, skierowanych 5) *Jeden świat, jedno AA, jeden język serca*

Pytanie nr 1

Czy zgodne z Dwunastoma Tradycjami AA i wyłącznością celu AA są mityngi tzw. „małżeńskie”, na których spikerami są alkoholik i jego żona/partnerka ze wspólnoty Al-Anon? Jeżeli takie mityngi naruszają Tradycje AA, czy informacje o nich powinny ukazywać się w systemie Emitent? Jakie posłanie dostaje nowicjusz na takim mityngu? Posłanie czego?

Wyjaśnienie

Moda na takie „małżeńskie” spikerki pojawiła się w moim regionie. Nie są to jakieś osobne konwencje czy warsztaty, lecz odbywa się to na jednym z planowych cotygodniowych mityngów. Broszura Grupa AA. Gdzie wszystko się zaczyna oraz Poradnik dla Służb AA podają, że osoby spoza AA uczestniczą w mityngach otwartych AA w charakterze obserwatorów. Zgodnie z moją praktyczną znajomością Tradycji mamy tu do czynienia z naruszeniem Tradycji 1 (jedność AA), 4 (wpływ na inne grupy i zmienianie całego AA i jego posłania), 5 (jedyne cele), 6 (łączenie się z Al-Anon), 10 (tematy spoza AA).

Odpowiedź

Każda grupa AA jest autonomiczna. Doświadczenie Wspólnoty AA wskazuje jednak, że najlepszą formą współpracy ze Wspólnotą Al-Anon są warsztaty, konwencje i zloty. Mityng AA ma przecież służyć niesieniu posłania alkoholikowi. Sugeruje się również ze względu na unikalną współpracę pomiędzy AA i Al-Anon, aby w tej kwestii korzystać ze wskazówek umieszczonych na oficjalnej stronie AA <https://aa24.pl/pl/do-pobrania> , „Relacje między AA i Al-Anon. Wytyczne z Biura Służb Ogólnych AA,, z 13 czerwca 2018.

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów

Pytanie nr 2

Czy do nazwy grupy w internetowym spisie mityngów można dodawać adnotację, np. mityng „dla kobiet” „dla gejów” „dla młodych”, „miting kroków 1, 2, 3”, „Studium Wielkiej Księgi” itp., pod warunkiem jednoczesnego umieszczenia informacji, że nie wyklucza to udziału innych alkoholików?

Uzasadnienie

Pytanie zostało skierowane do Rady Powierników przez Zespół ds. Infrastruktury IT, który otrzymywał takie prośby od grup i chciał wyjaśnić wątpliwości co do zgodności takich zapisów z zasadami AA. Rada Powierników nie mogąc osiągnąć zasadniczej jednomyślności w tej kwestii, zdecydowała o przekazaniu jej w formie pytania do 49. KSK. Jednocześnie w uzasadnieniu drugiego wnioskodawcy podobnego pytania pojawił się argument: „Doświadczenie innych krajów

pokazuje, że jest to przydatne. Grupa jest najwyższą władzą we Wspólnocie, dlaczego więc grupom stawiane są bariery i zakazy?”.

Korzystając z uprawnień wynikających z Regulaminu Pracy Służby Krajowej AA w Polsce, pkt VI.22.4), ZPKSK postanowił połączyć pytania oznaczone numerami 3 i 61. Wobec powyższego połączone pytanie otrzymuje brzmienie jak wyżej.

Odpowiedź

W strukturze Wspólnoty grupa AA (jej sumienie) jest najważniejsza. Jeżeli przedstawiciel (służebny grupy) zażyczy sobie umieścić obok nazwy adnotację określającą cechę charakterystyczną, należy tą prośbę uszanować. Ma sens chociażby dlatego, że ułatwia alkoholikom podjęcie decyzji w wyborze mityngu, na który chcą się udać. Jednocześnie to grupa bierze na siebie odpowiedzialność, jeżeli chce podkreślić specyfikę spotkań (LGBT, angielskojęzyczna, głusi, kobiety, etc.). Doświadczenie Wspólnoty pokazuje, że praktyka ta stosowana jest od dłuższego czasu w wielu grupach AA na całym świecie. Zgodnie z Trzecią Tradycją - „każdy alkoholik ma wstęp na każdy mityng” – więc nie ma potrzeby umieszczania dodatkowych warunków uczestnictwa.

Odpowiedź nie uzyskała wymaganej ilości głosów, jednak zgodnie z zapisami Karty KSK, ponieważ uzyskała zwykłą większość (więcej niż 50% głosów) będzie sugestią dla Rady Powierników, Rady Fundacji, Biura Służby Krajowej AA, komisji KSK i pozostałych służb.

Pytanie nr 3

Czy Konferencja Służby Krajowej może odpowiedzieć na pytanie o sugerowany zakres obowiązków i uprawnień osób pełniących służbę regionalnego łącznika ds. Internetu, odpowiedzialnego za treści publikowane w regionalnym serwisie Emitent, mając jednocześnie na względzie autonomię regionów w tym zakresie?

Uzasadnienie

W ostatnich kilku miesiącach niektórzy łącznicy regionalni, powołując się na „prawo do decyzji”, odmówili publikacji pewnych komunikatów SK, skracali je, opatrywali własnymi komentarzami. Jako konkretną przyczynę podali fakt, że ich zdaniem komunikaty te są nieprawdziwe. Inni nie podawali powodów wcale. Jeszcze inni stwierdzili, że nikomu nie muszą się tłumaczyć. Kwintesencją pytania do Konferencji jest zagadnienie, czy służebni rzeczywiście mają tak ogromne prawo do decyzji, by samodzielnie decydować, co jest prawdą, co jest ważne, co mogą lub co powinni wiedzieć ci, którzy ostatecznie są adresatami wiadomości, czyli wszyscy członkowie Wspólnoty Anonimowych Alkoholików, odbierając prawo oceny właśnie im?

Odpowiedź

Zadaniem osoby pełniącej służbę regionalnego łącznika (zgodnie z Poradnikiem dla Służb AA w wersji 9 z 2017 r. rozdz. 4.3.1 b) jest obsługa regionalnej skrzynki e-mailowej, Regionalnego Systemu Informacyjnego oraz rzetelny przekaz informacji w systemie "Emitent". Rozsyłane treści

i komunikaty powinny być zgodne z zasadami AA, dokumentacją i postanowieniami służb oraz nie naruszać żadnych kwestii prawnych. W razie wątpliwości łącznik powinien zwrócić się do nadawcy, prosząc o wyjaśnienie lub sprostowanie treści. Natomiast w przypadku wystąpienia kwestii spornych, wskazane jest skorzystać z doświadczeń i konsultacji służebnych w Regionie.

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów

Pytanie nr 4

Czy Konferencja Służby Krajowej mogłaby wypracować odpowiedź na następujące pytanie: „Czy poprzez realizację Programu Dwunastu Kroków AA możliwe jest «wyzdrowienie» z alkoholizmu, czy też jest to choroba nieuleczalna a nasz Program jest procesem «zdrowienia» trwającym do końca życia?”.

Uzasadnienie

W toku prac nad pytaniami nadesłanymi do 49. KSK pojawiło się również kilka poruszających ten problem. Zespół ds. Przygotowania Konferencji postanowił skorzystać z zapisu w Regulaminie Pracy Służby Krajowej, który pozwala na połączenie pytań o podobnym charakterze. Tym bardziej, że od wielu lat trwają w naszej Wspólnocie dyskusje na temat zapisów Wielkiej Księgi dotyczących „zdrowienia/wyzdrowienia”. Na tytułowej stronie książki Anonimowi Alkoholicy widnieje zdanie: „Opowieść o tym, jak tysiące kobiet i mężczyzn wyzdrowiało z alkoholizmu”. Zaś dalej, w rozdziale Do czynu, na stronie 86 czytamy: „Nie wyleczyliśmy się z alkoholizmu. To, co naprawdę mamy, jest codziennym wytchnieniem, które otrzymujemy, jeśli zachowujemy dobrą duchową kondycję”.

Odpowiedź

Konferencja Służby Krajowej, nie zajmuje się interpretacją treści książki “Anonimowi Alkoholicy”. Bogactwem Wspólnoty jest różnorodność przeżyć i poglądów i nie ma jednego, słusznego sposobu odczytywania WK, czy też podejścia do programu. Zachęcamy do znalezienia indywidualnej odpowiedzi na drodze rozwoju duchowego przy pomocy sponsora, innych alkoholików, warsztatów itp. W jej poszukiwaniach pomocna może być uważna lektura “Anonimowych Alkoholików”. Poniżej załączamy wybrane cytaty z IV wydania mając nadzieję, że przyczynią się do znalezienia rozwiązania w kwestii: wyzdrowienie czy zdrowienie?

1 - „Opowieść o tym, jak tysiące mężczyzn i kobiet wyzdrowiało z alkoholizmu” (str. III);

2 - „Książka ta (...) pomogła w wyzdrowieniu tak wielkiej liczbie alkoholików, mężczyzn i kobiet, że zapanował pogląd, iż nie należy wprowadzać w niej jakichkolwiek radykalnych zmian.” (str. XVII w.11g.);

3 - z przedmowy I wydania z 1939r.: „My, Anonimowi Alkoholicy, liczymy ponad 100 mężczyzn i kobiet, którzy wyzdrowieli z na pozór beznadziejnego stanu umysłu i ciała. Głównym celem tej książki jest precyzyjne pokazanie innym alkoholikom, w jaki sposób wyzdrowieliśmy.” (str. XIX w.5g.);

- 4 - „(...)gorliwa praca jednego alkoholika z innym była zasadniczym wymogiem dla trwałego wyzdrowienia.” (str. XXIII w.1g.);
- 5 - „Istniały dwie zasadnicze przyczyny takiego powodzenia: wielka liczba wyzdrowień i połączone na nowo rodziny.” (str. XXV w.1d.);
- 6 - „Anonimowi Alkoholicy nie są organizacją religijną. AA nie przyjmuje również konkretnego medycznego punktu widzenia, chociaż szeroko współpracuje z przedstawicielami zarówno świata medycyny, jak i religii.” (str. XXVI w.17g.);
- 7 - „(...) podstawowe zasady programu AA okazały się dobre i przyniosły wyzdrowienie ludziom wielu narodowości, bez względu na różne style życia.” (str. XXIX w.13d.);
- 8 - „Każdego dnia gdzieś na świecie zaczyna się proces powrotu do zdrowia, kiedy jeden alkoholik rozmawia z innym alkoholikiem, dzieląc się doświadczeniem, siłą i nadzieją ” (str. XXIX w.4d.);
- 9 - „My, Anonimowi Alkoholicy, wierzymy, że czytelnik będzie zainteresowany medyczną oceną planu powrotu do zdrowia, opisanego w tej książce.” (str. XXXIII w.2g.);
- 10 - „Wygląda na to, że człowiek , o którym wspominam, i ponad stu innych odzyskali zdrowie.” (str. XXXIII w.5d.);
- 11 - „Chociaż wypracowujemy własną metodę uporania się z problemem zarówno na płaszczyźnie duchowej, jak i altruistycznej, to jednocześnie zalecamy leczenie szpitalne w przypadku alkoholika, który jest bardzo roztrzęsiony lub zdezorientowany.” (str. XXXV w.2d.);
- 12 - „Lekarze orzekli, że jest nieuleczalny. Społeczeństwo chciało go odizolować. Tak jak ja, przyznał się do kompletnej porażki. A w rezultacie został wyrwany śmierci i niespodziewanie podniesiony z rynsztoka do życia dużo lepszego niż miał kiedykolwiek wcześniej.” (str. 11 w.10d.);
- 13 - „Wielu z nich mogłoby powrócić do zdrowia, gdyby dostali taką szansę jak my.” (str. 19 w.16d.);
- 14 - „Bez wątpienia jesteś ciekaw, jak i dlaczego – mimo opinii ekspertów twierdzących, że nie jest to możliwe – wyzdrowieliśmy z beznadziejnego stanu umysłu i ciała. Jeżeli jesteś alkoholikiem, który chce wyzdrowieć z tej choroby, być może już pytasz: Co muszę zrobić?” (str. 20 w.5g.);
- 15 - „Jesteśmy jak ludzie, którzy stracili nogi; nowe nigdy nie odrosną. Poza tym wygląda na to, że nie ma takiego leczenia, które sprawi, że alkoholicy takiego rodzaju jak my staną się jak inni ludzie. Próbowaliśmy wszystkich środków, jakie tylko mogliśmy sobie wyobrazić. W niektórych przypadkach zdarzał się krótki okres powrotu do zdrowia, ale po nim zawsze następował jeszcze gorszy nawrót choroby. Lekarze znający się na alkoholizmie zgadzają się, że nie da się z alkoholika zrobić człowieka normalnie pijącego. Być może kiedyś nauce uda się tego dokonać, ale na razie tak się nie dzieje.” (str. 30 w.2d.);

16 - „Z chwilą jednak, gdy postanowiłem przejść przez ten proces, ogarnęło mnie ciekawe uczucie, że zostałem uwolniony od mojej alkoholowej przypadłości – i tak się faktycznie stało.” (str. 43 w.4d.);

17 - „Gdyby sam kodeks moralny albo lepsza filozofia życiowa wystarczały do pokonania alkoholizmu, wielu z nas wyzdrowiałoby dawno temu.” (str. 44 w.3d.);

18 - "Czyż nie był to przypadek cudownego uzdrowienia? A przecież jego poszczególne składowe są proste.” (str. 56 w.2d.);

19 - “Uwierzyliśmy, że Siła większa od nas samych może przywrócić nam zdrowy rozsądek” (str. 59 w.10g.)

20 - „Łatwo jest zaniechać duchowego programu działania i spocząć na laurach. Jeżeli tak postąpimy, wpadniemy w nowe kłopoty, ponieważ alkohol to wyrafinowany wróg. Nie wyleczyliśmy się z alkoholizmu. To, co naprawdę mamy, jest codziennym wytchnieniem, które otrzymujemy, jeśli zachowujemy dobrą duchową kondycję” (str. 86 w.8g.);

21 - „, Lekarze kiwają głowami i radzą oddanie go do zakładu zamkniętego. Może już wcześniej byłaś zmuszona go tam umieścić. Ten obraz może nie być aż tak ponury, na jaki wygląda. Wielu naszych mężów zabrnęło równie daleko. A jednak wrócili do zdrowia.” (str. 111 w.14d.);

22 - „Dobrze by było, gdybyś w tym momencie wyjaśnił mu, że alkoholizm jest chorobą. Powiedz mu, że uważasz, iż jest on ciężko chory – prawdopodobnie nieuleczalnie chory. Zapytaj go czy chce wyzdrowieć. (...) Czy podejmie wszelkie kroki i podda się niezbędnym działaniom, by wyzdrowieć i przestać pić na zawsze?” (str. 142 w.1d.);

23 - „(...) powrót do zdrowia każdego z nas zależy od jedności AA.” (str. 571 w.3d.)

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów

Pytanie nr 5

Rada Powierników Służby Krajowej zwraca się z zapytaniem do 49. KSK, czy wyraża zgodę na przetłumaczenie i wydanie nowej pozycji literatury AA: Słowo „Bóg”, przedstawiającej doświadczenia członków AA będących agnostykami i ateistami, na podstawie oryginalnej broszury AA, Wielka Brytania, The „God” Word: Agnostic and Atheist Members in AA?

Uzasadnienie

Do 48. KSK wpłynęło pytanie następującej treści:

„Czy Konferencja SK AA w Polsce może rozważyć przetłumaczenie i wydanie broszury: The „God” Word (Słowo „Bóg”)? Jest to pozycja wydana przez Wspólnotę brytyjską AA, a zeszłoroczna Konferencja USA/Kanady również zaakceptowała jej edycję. Przesyłam wstęp i dwie historie osobiste (wszystkich jest dziewięć) 8 we własnym amatorskim tłumaczeniu. Czytając tekst, Powiernicy i Delegaci przekonają się, że nie ma tam wojującego ateizmu ani napastliwego tonu wypowiedzi. Jest za to uznanie dla AA i troska o to, by ludzie o poglądach świeckich, liberalnych mogli czuć się pełnoprawnymi członkami Wspólnoty. Jest to pozycja

ważna i potrzebna dla mniejszości, jaką są agnostycy i ateści w AA. Po konsultacji z Zespołem ds. Przygotowania 48. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce, który analizował wszystkie pytania zgłoszone do Konferencji Służby Krajowej AA, autor wyraził zgodę na wykorzystanie jedynie tłumaczenia Wstępu do rekomendowanej przez niego broszury:

Wstęp

AA nie jest organizacją religijną. Anonimowi Alkoholicy mają tylko jeden wymóg członkostwa, jest to pragnienie zaprzestania picia. W AA jest miejsce dla ludzi wszystkich odcieni wiary i niewiary. Wielu członków wierzy w jakiegoś boga, mamy członków, którzy pochodzą z różnych religii i praktykują je; ale wielu z nas jest ateistami lub agnostykami. Należy pamiętać, że AA nie jest organizacją religijną; mamy prosty pomysł, że istnieje moc większa od nas samych jako jednostek. Wspólne jest to, że program pomaga nam znaleźć wewnętrzną siłę, której wcześniej nie znaliśmy – różnimy się tym, w jaki sposób identyfikujemy jej źródło. Niektórzy ludzie myślą, że słowo „Bóg” oznacza „dobry porządek”, a nawet „grupę pijaków”, wielu z nas wierzy, że jest coś większego od nas, co pomaga nam dzisiaj. Ta moc może leżeć w przekonaniach religijnych niektórych osób lub może być całkowicie oddzielona od jakiejkolwiek religii. Na przykład, człowiek patrzy na morze i akceptuje, że jest to siła większa od niego. Moglibyśmy zapytać siebie: „Czy wierzę, że gdzieś, jakimś sposobem istnieje większa siła niż ja?”. Jak napisał Bill W. w 1965 roku: „Mamy ateistów i agnostyków. Mamy ludzi niemal każdej rasy, kultury i religii. W AA mamy być związani razem w pokrewieństwie wspólnego cierpienia. W związku z tym pełna indywidualna wolność do praktykowania jakiegokolwiek wyznania, światopoglądu czy zasad terapii powinna być dla nas wszystkich najważniejsza. Dlatego nie wywierajmy nacisku na nikogo w związku z naszymi indywidualnymi czy zbiorowymi poglądami. Pozwólmy sobie nawzajem uszanować wzajemną miłość i szacunek dla każdego człowieka, który próbuje dotrzeć do światła. Starajmy się zawsze przyciągać do nas, a nie wykluczać, pamiętajmy, że każdy alkoholik jest członkiem AA, jeśli tak deklaruje”. Cokolwiek myślisz na temat wiary, nie pozwól, aby przekonania religijne uniemożliwiły ci znalezienie rozwiązania, które jest dostępne dzięki Anonimowym Alkoholikom.

Copyright by GSB AA, Great Britain Ltd. Tłumaczenie wolne, nieautoryzowane, do użytku wewnętrznego.

Odpowiedź: 48. KSK: Konferencja Służby Krajowej AA w Polsce może rozważyć przetłumaczenie i wydanie broszury The „God” Word (Słowo „Bóg”), jeżeli wpłynie taki wniosek do KSK. Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów. Sprawa została przekazana do decyzji Rady Powierników. W wyniku długotrwałej dyskusji, podczas której nie uzyskaliśmy zasadniczej jednomyślności, Rada podjęła decyzję o przekazaniu tej sprawy pod obrady 49. KSK w formie pytania.

Odpowiedź

Mając na szczególnej uwadze cierpiącego alkoholika, nasze wspólne dobro, bezpieczeństwo, oraz przyszłość AA, 49 KSK prosi Radę Powierników, aby po uzyskaniu licencji dokonać przetłumaczenia nowej pozycji literatury AA: Słowo „Bóg”, przedstawiającej doświadczenia członków AA będących agnostykami i ateistami, na podstawie oryginalnej broszury AA Wielka Brytania „The „God” Word: Agnostic and Atheist Members in AA. W następnej kolejności, poprzez przeprowadzenie szerokiej konsultacji z Grupami AA, zebrać opinie i sugestie, które pomogą w podjęciu decyzji o druku i rekomendacji wydania nowej pozycji literatury AA. Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 50. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 92, skierowanych 10) *Niezmiennność posłania AA w zmieniającym się świecie*

Pytanie 1

Czy twierdzenie iż pewnego rodzaju grupy, np. dla agnostyków, kobiet, osób LGBT

... itp. zagrażają jedności AA nie jest łamaniem zasad, wyrażonych, między innymi, w Tradycjach 3, 4 i 10 i 12?

Uzasadnienie:

Tradycje te mówią, że członkostwo we AA jest indywidualnym wyborem każdego z nas, że grupa AA ma prawo prowadzić swoje sprawy wedle własnego życzenia, a Wspólnota nie stoi na straży niczyjej moralności czy politycznej poprawności. Kobiety, które chcą organizować swoje mityngi, osoby homoseksualne, transseksualne, ateści czy agnostycy stają się obiektem krytyki, pouczeń, wyśmiewania, a nawet zastraszania w niektórych środowiskach AA. Na tradycyjnych mityngach osoby te często czują się źle. Jest zatem zrozumiałe, że szukają i potrzebują takich miejsc gdzie mogą poczuć się bezpiecznie, być wśród ludzi o podobnych poglądach. Gdzie doświadczają uczuć przyjaźni i identyfikacji („ja też tak mam”), tego co tak naprawdę pomaga nam wszystkim w drodze do trzeźwości. W myśl Tradycji 10, nie jest sprawą AA ocena tych „specjalnych” mityngów ani ich uczestników, zajmowania stanowiska w tej sprawie. Powinniśmy natomiast dołożyć wszelkich starań i podjąć działania zmierzające do tego, by ludzie ci poczuli się pełnoprawnymi członkami naszej Wspólnoty. Byłoby to zgodne z duchem zasad AA: wzajemnego szacunku, zaufania, tolerancji, i przyciągania do Wspólnoty wszystkich cierpiących z powodu alkoholizmu. I z tym co mówi Tradycja 12 - by pokorę i dobro AA zawsze stawiać przed osobowościami i naszymi ambicjami.

Odpowiedź

Twierdzenie, iż pewnego rodzaju grupy np. dla agnostyków, kobiet, osób LGBT itp. „zagrażają jedności AA” nie jest zgodne z duchem AA. Broszurka Grupa AA - gdzie wszystko się zaczyna, s.13 (Wyd. Warszawa 2020): „Niektórzy uczestnicy AA spotykają się w wyspecjalizowanych grupach AA – dla mężczyzn, kobiet, młodych ludzi, lekarzy, homoseksualistów i innych. Jeżeli wszyscy uczestnicy są alkoholikami i jeżeli mają drzwi otwarte dla wszystkich alkoholików, którzy szukają pomocy niezależnie od zawodu, płci lub innych wyróżniających cech oraz spełniają wszystkie inne aspekty definiujące grupę AA, mogą nazywać się grupą AA”.

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów.

Pytanie 2

Chciałem zgłosić pytanie które często jest zadawane po mityngu lub na mityngu

– czy zgodne jest z tradycjami czy zasadami AA , aby po zakończeniu mityngu była odmawiana modlitwa „Ojcze Nasz....”?

Poprzez uczestnictwo w mityngach online zobaczyłem że na grupach np. w Kanadzie czy USA , po zakończeniu mityngu odmawiana jest modlitwa chrześcijańska

Nie pytałbym ale wiele razy już słyszałem po zakończeniu mityngu, jak osoby uczestniczące w tym spotkaniu pytali prowadzącego dlaczego taka modlitwa jest odmawiana. Nie podobało mi się to że traktowano te osoby jakby nie miały prawa zadawać pytania. Nie odzywałem się nigdy. Gdy słyszałem modlitwę to albo się rozłączałem albo wyłączałem kamerę. Nie podobało mi się też, bo w tym spotkaniu mogą uczestniczyć osoby innego wyznania. I jak wtedy osoba która jest pierwszy raz na mityngu ma oto odebrać? Chciałem zapytać czy tak grupa powinna prowadzić mityng ?

Odpowiedź

Wiele grup na świecie zwłaszcza w USA (w Polsce również), odmawia na zakończenie mityngu modlitwę Ojcze Nasz, bo taki mają zwyczaj.

Doświadczenie Wspólnoty wskazuje że każda z grup ma prawo podejmować decyzję, zgodnie z treścią Preambuły i Tradycji Czwartej; pamiętając jednak o cierpiącym alkoholiku (w szczególności o nowicjuszu). Należy zastanowić się czy taka decyzja nie spowoduje ograniczenia jego dostępności do AA.

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów

Pytanie 3

Mam wątpliwość, chodzi mi o "czystość AA". W mojej grupie do modlitwy o "pogodę ducha", na początku i końcu mityngu, dodaje się do modlitwy frazę: "niech się dzieje wola Twoja a nie moja Panie". Pytanie: czy jest to zgodne z "czystością AA"? Na końcu modlitwy dodaje się: ... abym odróżniał jedno od drugiego - "niech się dzieje wola Twoja a nie moja Panie". Chodzi o wyraz "Panie", czy nazywanie Boga Panem jest w zgodzie z czystością AA.

Odpowiedź

Zgodnie z Tradycją Czwartą Wspólnota AA nie określa tego, co “czyste”, właściwe lub niewłaściwe w AA. Do odpowiedzialności każdej grupy oraz jej sumienia należy sposób prowadzenia mityngu i wybór tekstów. Słowo “Panie” występuje w naszej literaturze np. w książce “Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji” s. 99.

Odpowiedź nie uzyskała wymaganej ilości głosów, jednak zgodnie z zapisami Karty KSK, ponieważ uzyskała zwykłą większość (więcej niż 50% głosów) będzie sugestią dla Rady Powierników, Rady Fundacji, Biura Służby Krajowej AA, komisji KSK i pozostałych służb.

Pytanie 4

Czy pracownicy fundacji BSK AA w Polsce, będący alkoholikami, mogą brać udział w programach emitowanych w telewizji, gdzie ich twarze i dane personalne są ujawniane?

Uzasadnienie:

Przykładem takich sytuacji są programy emitowane w TVP, gdzie zapraszaniymi gośćmi bywają osoby zatrudnione w BSK.

Rekomendacja Konferencji SK wyjaśniłaby czy nie dochodzi w tych przypadkach do naruszania Tradycji AA. Byłaby też ważną wskazówką dla wszystkich zatrudnionych i jednocześnie pełniących służbę w Fundacji BSK AA w Polsce.

Poniżej załączam krótki tekst Billa W. na temat anonimowości.

„Dlaczego Wspólnota AA jest Anonimowa”? (fragment artykułu):

„Jednak wobec szerszego ogółu, prasy, radia, filmu, telewizji, wydawnictw książkowych i tym podobnych, ujawnianie pełnych nazwisk i fotografii nie jest dla nas. Tu trzeba hermetycznie zamknąć wieko i musi ono pozostać w tej pozycji.

Zdajemy sobie w pełni sprawę z tego, że stuprocentowa anonimowość osobista wobec szerszej publiczności jest sprawą równie zasadniczą dla życia AA, jak stuprocentowa trzeźwość dla zachowania życia absolutnie każdego indywidualnego członka Wspólnoty”.

I jeszcze jeden ważny cytat:

W kwietniu 1968 roku Konferencja Służby Ogólnej USA/Kanady dała następującą rekomendację:

"Ukazywanie pełnej twarzy członka AA na poziomie prasy, telewizji i filmu jest uważane za naruszenie Tradycji Anonimowości, nawet jeśli jego nazwisko jest zatajone".

Odpowiedź

Osoby będące pracownikami fundacji BSK w Polsce powołanej do reprezentowania Wspólnoty AA na zewnątrz, nie łamią zasad anonimowości ujawniając swoją twarz oraz dane personalne, pod warunkiem, że nie ujawniają swojego członkostwa w AA. Zasady reprezentowania Wspólnoty AA w Polsce określa „Regulamin pracy Służby Krajowej w Polsce. Rozdział X: Zarząd Fundacji. Biuro Służby Krajowej, pkt 3.

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów.

Pytanie 5

Dlaczego słowo, które było i jest wykorzystywane do określania osoby opiekującej i przeprowadzającej innego alkoholika przez Program 12 Kroków to słowo "sponsor"? Dlaczego zaczęto używać takiego słowa w USA w latach 40? Pytanie to wynika z pytań alkoholików dlaczego akurat to słowo jest używane w celu opisywania osoby będącej duchowym przewodnikiem, skoro w powszechne wiadomo, że w powszechnym języku polskim ma ono pejoratywny wydźwięk.

Odpowiedź

Konferencja Służby Krajowej nie jest w stanie jednoznacznie wskazać powodów, dla których w latach 40. ubiegłego wieku w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej zaczęto używać określenia „sponsor”.

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów.

Pytanie 6

Czy dzieci mogą uczestniczyć w mityngach, kiedy rodzice nie mają ich gdzie zostawić? Czy należy wtedy otworzyć mityng? Czy jeżeli sumienie grupy zdecydowało, że jej to nie przeszkadza, to dziecko może pozostać na mityngu? Chodzi o małe dzieci, w wieku 5-15 załóżmy. Na mityngach często opowiada się rzeczy, które nie są przeznaczone dla uszu dzieci. Uczestnicy mityngu na którym są obecne dzieci wspominali, że nie mogli się „w pełni” wypowiedzieć, bo były dzieci. Czuli, że to nie jest miejsce dla nich. Niemniej jednak ich rodzic/rodzice aby zdrowieć muszą je zabrać ze sobą, nie mają ich gdzie zostawić.

Odpowiedź

W takich sytuacjach decyduje sumienie grupy, mając na uwadze dobro każdego alkoholika oraz dbając o dostępność do AA. Sugeruje się, aby szukać rozwiązania, umożliwiającego udział w mityngu alkoholikowi, który przyszedł z dzieckiem.

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów.

Pytanie 7

Czy niesienie posłania do szkół, w których uczą się dzieci jest zgodne z Tradycjami i „duchem AA”? Tradycja Piąta mówi, że: „Każda grupa ma jeden główny cel – nieść posłanie alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi.” Nigdzie nie znalazłem informacji na temat niesienia posłania „potencjalnym alkoholikom”, jakimi niektóre dzieci mogłyby się w przyszłości stać. Wyobrażam też sobie różne reakcje rodziców, gdy dziecko po „wykładzie AA” w szkole przychodzi do domu i informuje pijącego rodzica o mityngach AA. Jak wiadomo wielu uzależnionych nie uważa, że ma problem z piciem, a wszelkie próby przypominania o tym, często kończą się agresją, skierowaną w stronę osoby, która zaczęła niewygodny temat.

Odpowiedź

Wspólnota AA nie zajmuje się profilaktyką, jednak możliwe jest organizowanie spotkań informacyjnych w szkole. Ze sprawozdań światowego oraz europejskiego mitingu służb wynika, że spotkania z młodzieżą szkół średnich i wyższych są we Wspólnocie powszechne.

1. sprawozdanie ze światowego mitingu służb 2018, Wielka Brytania, niesienie posłania w szkołach średnich (str.29)
2. sprawozdanie ze światowego mitingu służb 2018, (str.60) Czechy
3. sprawozdanie ze światowego mitingu służb 2018, (str.74) Holandia

4. sprawozdanie ze światowego mitingu służb 2018, (str.77) Paragwaj
5. sprawozdanie ze światowego mitingu służb 2016, (str.55) Dania
6. sprawozdanie ze światowego mitingu służb 2016, (str.85) sposoby niesienia posłania
7. sprawozdanie ze światowego mitingu służb 2016, (str.105) Ghana
8. sprawozdanie ze światowego mitingu służb 2016, (str.106) Suazi
9. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.12) Austria
10. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.15) Flandria
11. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.20) Czechy
12. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.22) Dania
13. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.26) Francja
14. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.35) Gracja
15. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.36) Islandia
16. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.45) Holandia
17. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.47) Norwegia
18. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.70) sposoby niesienia posłania
19. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2017, (str.75) zasady niesienia posłania
20. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.24 Austria
21. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.29) Belgia
22. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.32) Bułgaria
23. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.36) Czechy
24. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.46) Francja
25. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.60) Grecja
26. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.62) Islandia
27. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.65) Włochy
28. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.72) Holandia
29. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.74) Norwegia
30. sprawozdanie z europejskiego mitingu służb 2019, (str.81) Portugalia

Jest to też zaleconym podstawowym działaniem informacji publicznej na stronach Wspólnoty AA
USA/KANADZIE i WIELKIEJ BRYTANII

USA/KANADA

https://www.aa.org/sites/default/files/literature/assets/f-106_WorkingwithStudentsatProfessionalSchools.pdf

https://www.aa.org/sites/default/files/literature/assets/mg-7_publicinfo.pdf

https://www.aa.org/sites/default/files/literature/m-41i_CPCWorkbook.pdf

https://www.aa.org/sites/default/files/literature/m-41i_CPCWorkbook.pdf

<https://www.aa.org/sites/default/files/literature/f-66w%20CPC%20Kit%20Contents%20EN%200122.pdf>

UK

<https://www.alcoholics-anonymous.org.uk/Professionals/Social-Sectors/Education>

W gestii polskojęzycznej Wspólnoty AA jest wypracowanie zasad i wskazówek współpracy z pedagogami i dyrekcją szkół. W duchu Dziesiątej Tradycji, AA nie zabiera stanowiska na temat metod wychowawczych czy rozwoju dzieci.

Doświadczenie Wspólnoty AA w Polsce pokazuje, że szkoły średnie już zaczęły się zwracać do AA z prośbą o organizowanie spotkań informacyjnych. Konferencja pragnie zwrócić uwagę, na różnicę pomiędzy niesieniem posłania wynikającym z Piątej Tradycji, a informacją publiczną. Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów.

Pytanie 8

Czy prawdą jest, że służący alkoholikom powinni odpowiedzieć na każde zadane pytanie przez członka Wspólnoty AA jeżeli dotyczy Programu AA czy też działania Wspólnoty AA? W jednym z pierwszych broszur z początku lat 40 ubiegłego wieku wyczytałem „Żadne pytanie dotyczące picia lub zaprzestania picia nie jest głupie ani nieistotne. Sprawa jest zbyt POWAŻNA. We Wspólnocie AA uczymy się poprzez pytania i odpowiedzi. Uczymy się wymieniając między sobą myśli i doświadczenia. Każde pytanie, które możemy zadać, może pomóc komuś innemu.”

Cytat ten pochodzi z broszury „Przewodnik do nauki wczesnych kroków” po zmianach znany też jako „Klasy początkowe” czy też później a nawet korzysta z niego wiele grup w USA czy Kanadzie korzystają też z niej członkowie AA z innych krajów, znany jest jako „Kolega od stołu”

Natomiast jak wiemy jest obowiązkiem służących udzielić odpowiedzi na pytanie członka Wspólnoty dotyczącego AA. Miłość i służba. Jeżeli nie znam odpowiedzi na pytanie które zadał mi podopieczny pytam mojego sponsora jeżeli on nie wie pyta swojego sponsora, region, BSK czy GSO. Podopieczny nie może pozostać bez odpowiedzi oczywiście jeżeli pytanie dotyczy Wspólnoty AA, Tradycji czy też Programu.

Tłumaczenie nie autoryzowane. Broszury nie udostępnię. To dłuższy cytat z tej broszury.

„ZADAWAĆ PYTANIA

Żadne pytanie dotyczące picia – lub zaprzestania picia – nie jest głupie ani nieistotne. Sprawa jest ZBYT POWAŻNA. Wszelkie pytania, które zadajemy, mogą pomóc komuś innemu. To nie jest skrót do AA. Jest to wprowadzenie – pomoc – krótki kurs, podstawy. W AA uczymy się poprzez pytania i odpowiedzi. Uczymy się wymieniając między sobą myśli i doświadczenia.

Każde pytanie, które zadasz, może pomóc komuś innemu. Aby odpowiedzieć na jak najwięcej pytań w możliwie krótkim czasie, wszystkie odpowiedzi muszą być ograniczone do trzech (3) minut."

Odpowiedź

Doświadczenie Wspólnoty AA wskazuje, że służebny, do którego kierowane jest pytanie dotyczące Programu AA czy też działania Wspólnoty AA stara się odpowiedzieć na nie według swojej najlepszej wiedzy i doświadczenia. W sytuacji, gdy nie zna odpowiedzi, może ją uzyskać korzystając z dostępnych w AA źródeł (np. literatura AA, sponsor, inny alkoholik, grupa AA, intergrupa, region, Rada Powierników, KSK).

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów.

Pytanie 9

Czy grupa AA może sama zmieniać brzmienie kroków i tradycji i nadal nazywać się grupa AA?

Uzasadnienie

Wydaje się że powstają coraz co nowe grupy, które nie tylko wyrzucają niektóre słowa z podstawowych tekstów jak Preambuła czy Modlitwa o pogodę ducha, ale również zmieniają całkowicie brzmienie kroków i tradycji. Weźmy np. grupy dla ateistów i wolnomyślicieli. To że nie wypowiadają słowa Bóg czy siła wyższa jest jeszcze poniekąd zrozumiałe, ale że całkowicie zmieniają inne teksty to już jest moim zdaniem dalece posunięta samowola. Jeżeli np. popatrzymy na inne tego typu grupy jak „kobiece” lub „LGBT” lub „młodych” poza tym że członkowie tych grup należą do pewnej społeczności to wszystko inne pozostaje niezmiennie.

Odpowiedź

Anonimowi Alkoholicy nie są związani z żadną sektą, wyznaniem, działalnością polityczną, organizacją lub instytucją. Konferencja Służby Krajowej zdaje sobie sprawę, że istnieją grupy, które modyfikują brzmienie Dwunastu Kroków i Dwunastu Tradycji. Tradycja Trzecia w dłuższej wersji mówi, że nawet dwóch czy trzech alkoholików spotykających się w celu utrzymania trzeźwości może określić się jako grupa AA, pod warunkiem, że jako grupa nie mają żadnych innych celów ani powiązań.

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów.

Pytanie 10

Literatura w formie pdf-czy nie jest łamana tradycja aa? Pojawiły się w naszym gronie wątpliwości czy nie jest tu łamana tradycja 10? Czy jest ok jeśli wysyłam nowicjuszowi naszą literaturę w dokumencie pdf lub np. robię zdjęcie naszej literatury i wysyłam nowicjuszowi

Odpowiedź

Rozpowszechnianie literatury AA w języku polskim w wersji PDF jest niezgodne z prawem, konsekwencje takiego działania mogą prowadzić do naruszenia Tradycji AA. Robienie zdjęć i cytowanie fragmentów naszej literatury należy opatrzyć przypisem z podaniem źródła.

Odpowiedź uzyskała wymaganą ilość głosów.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 51. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 24, skierowanych 8) *Jedność i różnorodność siłą AA*

Pytanie 1

Czy Konferencja Służby Krajowej może odpowiedzieć na pytanie: jakie działania może podjąć grupa, intergrupa, region AA wobec alkoholika, który nagminnie łamie zasadę anonimowości przekazując na zewnątrz informacje zasłyszane na mityngu, obraża innych członków AA, publicznie ocenia innych uczestników mityngu krytykując ich zachowania i wypowiedzi?

Uzasadnienie:

Niejednokrotnie spotykamy się w naszej Wspólnocie z sytuacją, w której alkoholik, często z dużym stażem trzeźwości, prezentuje taką postawę. Gdy nie reaguje na zwracanie mu uwagi oraz prośby, służby czują się bezsilne. Zasada, iż nie wykluczamy nikogo ze Wspólnoty powoduje bezradność i frustrację uczestników spotkania, a szczególnie osób, które z racji pełnionej służby są odpowiedzialne za przestrzeganie zasad. Poradnik dla służb AA w rozdziale 2. „Grupa AA i jej mandatariusz” w sekcji „Przemoc i niewłaściwe zachowania” dosyć ogólnikowo mówi o „możliwych innych działaniach” wobec osoby, która zachowuje się niewłaściwie, ale nie popełnia przestępstwa, na które reakcją byłoby wezwanie policji. Czy Konferencja mogłaby pomóc w sprecyzowaniu, na czym takie działania mogłyby polegać?

Odpowiedź

Konferencja uznaje, że nie ma jednoznacznej odpowiedzi na to pytanie. Doświadczenia członków Wspólnoty wskazują jednak na różne działania, podejmowane dotychczas na różnych poziomach służb, które mogą być pomocne w podobnych sytuacjach:

- nieporuszanie na spotkaniach AA bardzo osobistych spraw,
- podejmowanie działań przez prowadzącego spotkanie ze wsparciem innych służebnych,
- reagowanie i przeprowadzanie rozmów przez liderów,
- ignorowanie takich zachowań,
- opuszczenie mityngu przez uczestników,
- przeprowadzenie inwentury grupy,
- powoływanie się na Tradycje AA.

Nasze wspólne dobro znajduje się więc na pierwszym miejscu. Dobro jednostki zaś jest tuż za nim.
(Tradycja Pierwsza, długa forma)

Na ludzi sprawiających kłopoty nauczyliśmy się patrzeć nie jak na tych, którzy powodują zagrożenie, ale jak na naszych nauczycieli. Zmuszają nas do kultywowania cierpliwości, tolerancji i pokory. (Język serca, s. 80)

(...) dysponują tylko prawem do służenia, nigdy do rozkazywania. (Język serca, s. 84).

Sugerujemy, ale nie karcimy. Zamiast tego, stosowanie czy niestosowanie się do

jakichkolwiek zasad AA sprowadza się do sumienia jednostki, która sama stanowi o sobie. (Język serca, s. 138).

Nikt nie może cię zmusić, żebyś zachowywał się przyzwoicie, ani ukarać cię, jeśli tego nie zrobisz. (Język serca, s. 477).

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 2

Czy Konferencja Służby Krajowej mogłaby wyrazić opinię na temat sposobu postępowania z osobą, która swoim zachowaniem wobec Służby Więziennej naraża na szwank dobre imię Wspólnoty i psuje nasze wzajemne relacje? Co jeszcze możemy zrobić oprócz prośby o zaniechanie takich działań czy upomnienia tej osoby?

Uzasadnienie:

Wszyscy, którzy niosą posłanie „za mury” powinni mieć świadomość, jaka jest specyfika tej formy niesienia posłania. Jak ważna jest wrażliwość na zasady panujące w ZK i utrzymywanie dobrych relacji ze służbą penitencjarną. Niestety, zdarzają się osoby nie stosujące się do tych zasad i próbujące wymusić na psychologach więziennych swoją wolę. Nie respektują ani zasad ustalonych pomiędzy ZK a służbami intergrupy czy regionu, ani wewnętrznych regulaminów jednostki penitencjarnej. Wchodzą w niedozwolone relacje z osadzonymi, samowolnie podejmują decyzje nienależące do ich kompetencji. Wskazanie przez Konferencję sposobu postępowania z takimi osobami byłoby pomocne Wspólnocie i zapobiegłoby w wielu przypadkach pogorszeniu naszych relacji z tak ważnym w niesieniu naszego posłania partnerem.

Odpowiedź

Konferencja Służby Krajowej w odpowiedzi na pytanie nr 2 dotyczące sposobu postępowania z osobą, która swoim zachowaniem wobec Służby Więziennej naraża na szwank dobre imię Wspólnoty AA i psuje wzajemne relacje, sugeruje następujące działania, podejmowane w zależności od stopnia naruszenia zasad oraz reakcji tej osoby:

- bezpośrednie zwrócenie uwagi osobie naruszającej zasady przez kogoś, kto takie zachowanie zauważył (nasza wspólna odpowiedzialność)
- poinformowanie o sprawie łącznika i/lub koordynatora ds. zakładów karnych i aresztów śledczych
- omówienie zaistniałej sytuacji na spotkaniu zespołu /w intergrupie lub regionie, i podjęcie decyzji co do dalszych działań (z pozbawieniem przepustki do zakładu karnego włącznie)
- poinformowanie osoby naruszającej zasady oraz Służby Więziennej o podjętych decyzjach.

Sugestie działań, które wynikają z doświadczeń Wspólnoty i mogą pomóc w uniknięciu takich sytuacji w przyszłości:

- sponsorowanie w służbie

- odpowiedzialny dobór służebnych niosących posłanie do ZK i AŚ
- uczestnictwo w zespole koordynującym niesienie posłania do zakładów karnych i aresztów śledczych, w warsztatach tematycznych, w tym z udziałem Służby Więziennej.
- zobligowanie osób niosących posłanie do ZK i AŚ do uczestniczenia w szkoleniach organizowanych w konkretnej jednostce
- systematyczne przypominanie i utrwalanie zasad obowiązujących w jednostkach penitencjarnych
- stosowanie dobrej praktyki uczestniczenia w mityngach w jednostkach penitencjarnych co najmniej dwóch osób z AA.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 3

Czy organizowanie wydarzeń o charakterze religijnym w ramach spotkań AA takich jak: rocznice grup, intergrup lub regionów, lokalne i ogólnopolskie zloty radości, konwencje i warsztaty, jest zgodne z zasadami AA, szczególnie biorąc pod uwagę naszą zasadę neutralności światopoglądowej?

Uzasadnienie:

Zagadnienie to jest od lat szeroko dyskutowane we Wspólnocie i budzi wiele kontrowersji. Nawet sama kwestia umieszczenia (zazwyczaj jako imprezy towarzyszącej) bądź odmowy umieszczenia informacji w naszych kanałach informacyjnych oraz ulotkach, powoduje nieporozumienia i burzy jedność. Prosimy Konferencję Służby Krajowej AA w Polsce o wypracowanie opinii zbiorowego sumienia Wspólnoty w tej sprawie.

Odpowiedź

W myśl Preambuły AA Wspólnota pozostaje neutralna światopoglądowo. Wydarzenia o charakterze religijnym organizowane w ramach spotkań AA, na jakimkolwiek poziomie struktury, tę neutralność zakłócają.

Wspólnota Anonimowych Alkoholików nie ingeruje w religijne przekonania swoich członków, uważając je za ich prywatną sprawę. Nie zajmuje się także zaspokajaniem ich potrzeb religijnych.

Według Gwarancji szóstej Dwunastej Koncepcji, każda grupa prowadzi swoje sprawy wewnętrzne zgodnie z własnym życzeniem. Jednak podejmując działanie w grupie, zawsze pamiętajmy, że wspólne dobro jest najważniejsze.

Ponadto Tradycja Szósta zwraca uwagę, że rzeczywiste, a nawet domniemane związki z innymi organizacjami czy instytucjami mogą utrudniać dostęp do AA alkoholikom, którzy wciąż jeszcze cierpią.

Tradycje wymagają, by każda jednostka, każda grupa i każdy region AA poniechały wszelkich pragnień, ambicji i niefortunnych akcji, które mogłyby wywołać istotne podziały między nami lub też zachwiać zaufaniem świata do nas. (Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość, s. 124)

Powyższa odpowiedź dotyczy także umieszczania informacji o takich wydarzeniach w naszych kanałach oraz ulotkach informacyjnych czy zaproszeniach.

Po wysłuchaniu głosu mniejszości i w powtórным głosowaniu odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 4

Czy informowanie uczestników mityngów AA, służebnych Wspólnoty AA o mityngach otwartych, rocznicowych, mityngach spikerskich, zlotach radości dotyczących grup spoza AA (Al-Anon, DDA, CA, NA itp.) jest naruszeniem lub złamaniem sugestii wynikającej z Szóstej Tradycji, która mówi o „współpracowaniu a nie łączeniu się” ?

Uzasadnienie:

Służba łącznika internetowego intergrupy oraz mandatariusza grupy, czyli osoby odpowiedzialnej za ogólnie mówiąc przepływ informacji, pokazała, jak odmienne i różne są stanowiska wobec interpretacji Tradycji Szóstej. Pytanie kluczowe jest, czy informowanie o zlocie radości np. grupy CA, która w ogłoszeniu zaprasza wszystkich przyjaciół wspólnoty oraz osoby zainteresowane – jest łączeniem się, czy tylko współpracą? Ponieważ zdania na grupie i intergrupie są podzielone, i nie mogłem uzyskać jasnego stanowiska w tej kwestii, proszę 51. Konferencję Służb Krajowych o pochylenie się nad poruszonym zagadnieniem.

Odpowiedź

Chociaż grupa AA może współpracować z kim zechce, współpraca ta nigdy nie może przybierać charakteru związku rzeczywistego lub domniemanego z inną organizacją, nie może jej też popierać. Grupa AA nie może z nikim się wiązać. (Tradycja Szósta, długa forma).

Zgodnie z przyjętym w 2018 r. przez Wspólnotę AA dokumentem „Relacje między AA i Al-Anon”: *Wspólnotę Anonimowych Alkoholików i rodzinne grupy Al-Anon łączą unikalne relacje. Wspólnoty te są w naturalny sposób połączone ze sobą ścisłą więzią. Mimo to, Dwanaście Tradycji, Rady Powierników i Konferencje Służb Ogólnych obu Wspólnot przypominają, że każda z nich funkcjonuje efektywniej, jeżeli obie pozostają „rozdzielone” – współpracując, a nie łącząc się ze sobą.*

Nasze komunikatory są wykorzystywane jedynie na potrzeby Wspólnoty AA, w związku z tym nie informujemy o wydarzeniach innych wspólnot.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 5

Na wielu mityngach czytana jest zasada „Jeżeli jest wśród nas ktoś pod wpływem alkoholu, to prosimy, aby dla dobra własnego i nas wszystkich, w dniu dzisiejszym nie zabierał głosu”. Czy jest ona zgodna z duchem Trzeciej Tradycji?

Uzasadnienie:

Od sześciu lat biorę udział w mityngach w Wielkiej Brytanii. Na żadnym z nich nie słyszałem nigdy ZASAD OBOWIĄZUJĄCYCH NA MITYNGU. Osobie nowej czytamy fragment rozdziału dotyczącego Trzeciej Tradycji z książki Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji, zawierający zdanie: „Nic a nic nie obawiamy się ciebie i to bez względu na twoje dewiacje czy gwałtowność usposobienia”, a jednocześnie nie pozwalamy mu się wypowiadać, obawiając się o to, co i w jaki sposób powie. „Anonimowi Alkoholicy są Wspólnotą ludzi, którzy dzielą się nawzajem doświadczeniem, siłą i nadzieją, aby rozwiązać swój wspólny problem i pomagać innym w wyzdrowieniu z alkoholizmu”. Czy ktoś, kto jest pozbawiony głosu i nie może się podzielić doświadczeniem, siłą i nadzieją, jest częścią Wspólnoty?

Odpowiedź

W trosce o dobro własne i nas wszystkich, prośba o niezabieranie głosu kogoś pod wpływem alkoholu nie wyklucza nikogo ze Wspólnoty i jest zgodna z duchem Trzeciej Tradycji.

W swoich sprawach żadna grupa AA nie jest odpowiedzialna wobec żadnej innej władzy, poza własnym sumieniem grupowym. Jednak podejmując działanie w grupie, zawsze pamiętamy, że wspólne dobro jest najważniejsze. (Poradnik dla służb AA, s. 58)

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 6

Co jest lepsze dla dobra Wspólnoty AA – wakaty w służbie, czy służebny pełniący służbę przez wiele lat „gdyż nie ma komu” ?

Uzasadnienie:

W mojej miejscowości są dwie grupy AA. W jednej z grup nie ma skarbnika, ponieważ kolega wyjechał, więc jest wakaty. Sumienie grupy, do czasu kolejnych wyborów na spotkaniu roboczym, po przedyskutowaniu zaistniałej sytuacji powierzyło obowiązki skarbnika obecnemu kolporterowi, który wyraził swoją gotowość podjęcia się tego dodatkowego zadania.

Natomiast w drugiej grupie służba skarbnika pełniona jest przez jedną, tę samą osobę, przez szereg lat. Na moje pytanie, dlaczego tak jest, usłyszałem odpowiedź, że nie ma komu. W moich rozmowach z przyjaciółmi ze Wspólnoty słyszałem i nadal słyszę różne opinie na ten temat.

Odpowiedź

Z doświadczeń Wspólnoty wynika, że lepszym rozwiązaniem jest wakaty. Dzięki temu unikamy koncentracji władzy, nie blokujemy możliwości służenia, rozwoju i wzrastania poprzez służbę innym członkom AA. Wakaty jest też formą mobilizacji dla pozostałych uczestników mityngu AA. Tradycja Dziewiąta mówi, że każda grupa w ramach swojej autonomii określa jakie służby są jej potrzebne do prawidłowego funkcjonowania, zasady działania tych służb i czas ich kadencji. We wszystkich służbach obowiązuje zasada rotacji. Cykliczne zmiany zapobiegają rutynie oraz pozwalają wykorzystać potencjał kolejnych osób.

Wspólnota AA musi bronić się przed „prawem własności do jej służenia”. Nikt nie powinien mieć prawa do pozostawania w służbach AA w nieskończoność. (Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość, s. 361)

W ulotce „Grupa AA, gdzie wszystko się zaczyna”, czytamy:

Wystąpienie ze służby w AA, którą kochasz, może być trudne. Jeżeli robiłeś dobrą robotę, jeżeli uczciwie nie widzisz nikogo w pobliżu, kto byłby chętny, miał kwalifikacje czy czas, aby to robić i jeżeli twoi przyjaciele zgadzają się, byś pełnił służbę dalej, jest to szczególnie trudne. Ale może to być prawdziwy krok do przodu we wzrastaniu – krok w pokorę, która jest, dla niektórych ludzi, istotą anonimowości. (Grupa AA, gdzie wszystko się zaczyna, s. 31)

Odpowiedź została przyjęta jednogłośnie

Pytanie 7

Czy zasadne jest stworzenie kolejnego Regionu AA (albo intergrupy wydzielonej – tylko wtedy do jakiego regionu przypisanej?) pod nazwą SIEĆ, względnie ONLINE, który skupiać będzie i dbać o interesy wszystkich grup onlinowych?

Uzasadnienie

Podczas pobytu na Warsztatach Łączników Internetowych we wrześniu 2022 roku dowiedziałem się, iż całkiem dobrze, z tendencją wzrostową, mają się mityngi online. Nie przez wszystkich są popierane, ale istnieją w różnych regionach Polski. Pytałem się działających w nich AA-owców, na jakiej zasadzie działają grupy online. W zasadzie nikt nie udzielił mi odpowiedzi. Nie możemy sobie – jako Wspólnota AA Polska – pozwolić na utratę dużej liczby alkoholików, dla których mityng online jest takim samym miejscem spotkań jak sala (nawet dostępniejszym, gdyż nie trzeba na niego dojechać, wspinać się, dopytywać o podjazd). A uczestnicy tych spotkań – zwłaszcza z niepełnosprawnościami – mają się całkiem dobrze.

Odpowiedź. (z autopoprawką):

Grupy online są stosunkowo nową formą prowadzenia spotkań, zatem nie ma jeszcze w pełni wypracowanego sposobu włączania ich w strukturę AA. Niemniej, opierając się na doświadczeniach Wspólnoty w innych krajach, zasadne jest, aby grupy włączały się w realną strukturę służb AA na jak najwyższym poziomie, ponieważ głównym celem istnienia intergrupy jest pomoc grupom w niesieniu posłania.

Utworzenie regionu wymaga akceptacji KSK, natomiast przynależność do istniejącego już regionu jest wewnętrzną sprawą każdej intergrupy. Przystąpienie bądź wystąpienie z regionu odbywa się na zasadzie dobrowolnej deklaracji intergrupy. (Poradnik dla służb AA, s. 82)

Już kilka grup AA może powołać intergrupę. Zarówno przystąpienie do intergrupy, jak i wystąpienie z niej zależy wyłącznie od dobrowolnej deklaracji zbiorowego sumienia zainteresowanej grupy. (Poradnik dla służb AA, s. 69)

Istnieje już Intergrupa online „W sieci trzeźwości”, skupiająca grupy online, która przynależy do Regionu Europa.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 8

Moje pytania do Konferencji Służby Krajowej związane są z zasadą rotacji w służbie i powracania/niepowracania do pełnienia służby mandatowej, po zakończeniu służby na poziomie Służby Krajowej (powiernika oraz delegata SK). Lub pełnienia dwóch służb na różnych poziomach struktury służb w tym samym czasie

Pytania są następujące:

1. Czy Konferencja mogłaby wskazać/określić, które ze służb na poziomie grupy, intergrupy i regionu są służbami mandatowymi?
2. Czy właściwe jest pełnienie dwóch służb mandatowych przez jedną osobę, na różnych poziomach struktury służb, w tym samym czasie?
3. Czy mając na uwadze zasadę rotacji, właściwe jest powracanie do pełnienia służby mandatowej (w regionie, intergrupie, grupie), po zakończeniu służby w Służbie Krajowej AA?

o zadania pytań skłoniły mnie występujące obecnie dwie sytuacje związane z opisanym przeze mnie tematem.

Były delegat KSK, pełni obecnie służbę rzecznika regionu.

W innym regionie, obecnie pełniący służbę delegat KSK, pełni jednocześnie służbę rzecznika intergrupy.

W przeszłości dość często obserwowałem sytuacje, w których zasada rotacji w służbie nie była zachowywana. I mam wrażenie, wynikające z obserwacji i doświadczenia, że temat rotacji w służbie traktowany jest w naszej Wspólnocie dość lekko. To tylko moja osobista opinia i rzecz jasna mogę się mylić. Jednak moje pytania oparte są na faktach, a nie na subiektywnym wrażeniu. W mojej ocenie rotacja w służbie jest jedną z najistotniejszych zasad wypracowanych we Wspólnocie AA, i dobrze by było, aby zbiorowe sumienie polskojęzycznej Wspólnoty AA, które wyrażane jest poprzez głos Konferencji Służby Krajowej, wypowiedziało się w tej sprawie.

Odpowiedź

Każda grupa, intergrupa, region w ramach swojej autonomii określa, jakie służby są jej potrzebne do prawidłowego funkcjonowania, zasady działania tych służb, długość kadencji, kryteria jakie powinny spełniać osoby kandydujące oraz sposób ich wyboru (w oparciu o Poradnik dla służb AA, fragmenty s. 62, 74, 89).

Każda grupa AA powinna mieć możliwie jak najmniej cech organizacji. Rotacja wśród liderów jest najlepszym rozwiązaniem (Tradycja Dziewiąta, długa forma).

Region może korzystać z bogactwa doświadczeń byłych delegatów KSK i powierników SK, ale decyzje co do szczegółów tej współpracy podejmują rady regionów i nowo wybrani służebni (Poradnik dla służb AA, s. 94).

Po wysłuchaniu głosu mniejszości, w powtórnym głosowaniu odpowiedź nie uzyskała wymaganej większości głosów.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 52. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 52, skierowanych 13) 50 lat wspólnej drogi

Pytanie 1

Czy intergrupa może nie udzielić rekomendacji grupie AA? W jakich sytuacjach intergrupa może odmówić grupie udzielania rekomendacji?

Odpowiedź

Udzielenie rekomendacji jest wyrazem zaufania zbiorowego sumienia. Intergrupa może nie udzielić rekomendacji grupie AA, kiedy grupa nie działa w oparciu o zasady Wspólnoty AA.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 2

Czy reprezentanci intergrup do rady regionu są członkami rady regionu, czy jedynie mogą brać udział w spotkaniach rady regionu?

Odpowiedź

Zgodnie z Tradycją Drugą we wszystkich swoich sprawach ostateczny głos powinien zawsze należeć do zbiorowego sumienia grupy, intergrupy oraz regionu.

O składzie osobowym rady regionu, jej zadaniach i uprawnieniach oraz sposobie działania decyduje zgromadzenie regionu. (Poradnik dla Służb AA, s. 91, edycja 2022)

Podkreślić należy, że w *Poradniku* na stronie 80 opisane są szczegółowo dwie różne służby – reprezentanci intergrupy na zgromadzenie regionu oraz reprezentanci intergrupy do rady regionu.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 3

Czy w sytuacji, kiedy w wyborach personalnych startuje dwóch kandydatów i żaden z nich nie uzyska większości 2/3 głosów, wygrywa ten, który uzyska większą liczbę głosów – nawet mniej niż zwykła większość ?

Odpowiedź

Doświadczenie Wspólnoty AA mówi nam, że jeżeli na jedno miejsce w wyborach personalnych startuje dwóch kandydatów i żaden z nich nie uzyska 2/3 głosów, to wówczas o wyborze do służby decyduje losowanie.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 4

Czy sama obecność alkoholika na mityngu danej grupy AA oznacza, że jest on jej członkiem?

Odpowiedź

Sama obecność alkoholika na mityngu grupy AA nie oznacza, że jest on jej członkiem. O tym decyduje on sam w swoim sumieniu. Odpowiadając na to pytanie Konferencja kierowała się

Trzecią Tradycją i Koncepcją Czwartą oraz fragmentami z *Języka Serca* ze stron 71, 124, 138, 140.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 5

Czy zachowaniem zgodnym z zasadami Wspólnoty AA jest publikowanie przez struktury regionalne AA, lub osoby powołujące się na legitymację pochodzącą od tych struktur, treści w Internecie oznaczonych symbolem AA bez ich uzgodnienia z Konferencją Służby Krajowej, Radą Powierników czy Biurem Służby Krajowej AA w Polsce, albo wprost odbiegających od oficjalnego stanowiska AA?

Odpowiedź

Odpowiadając na pytanie należy rozróżnić publikacje informacji o AA w mediach od literatury i publikacji dostępnych w kolportażu Wspólnoty AA. Powołując się na zasady zawarte w naszych Trzech Legatach wskazujemy, że:

Żadna grupa, rada regionalna, ani żadna osoba nie powinny nigdy podejmować działań, które mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na AA jako całość, bez uprzedniego porozumienia się z Radą Powierników. W takich sprawach nasze wspólne dobro jest najważniejsze. (Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji, s. 181, edycja 2024).

Tradycja Czwarta stawia nasze wspólne dobro ponad wolnością. Dlatego grupy, intergrupy i regiony AA powinny starannie dobierać treści umieszczane na swoich stronach internetowych. Treści te nie powinny szkodzić innym grupom i AA jako całości, sugerować powiązań z podmiotami czy organizacjami zewnętrznymi. Nie mogą również służyć innym celom, poza niesieniem posłania alkoholikom. (Poradnik dla Służb AA, s. 159, edycja 2022)

Odpowiedź została przyjęta jednogłośnie

Pytanie 6

Czy umieszczanie nagrań z warsztatów i mityngów spikerskich w internecie nie stanowi naruszenia Tradycji AA, w szczególności tych dotyczących anonimowości?

Odpowiedź

Umieszczanie nagrań z warsztatów i mityngów spikerskich w internecie obarczone jest wysokim ryzykiem naruszenia Tradycji AA dotyczących anonimowości (Tradycja Jedenasta i Tradycja Dwunasta).

Sugerujemy zachowanie ostrożności i dbałości o zachowanie anonimowości w medium, jakim jest internet. Mityngów i spotkań w sieci nie powinniśmy nagrywać, w formie wideo. Jedynie nagrania audio mogą być rejestrowane i umieszczane w sieci, ale wyłącznie za zgodą osób, których wypowiedzi są utrwalane. Wskazane jest, aby ograniczyć ich dostępność do grona osób związanych ze Wspólnotą AA. (Poradnik dla Służb AA, s. 166, edycja 2022)

(...) my, Anonimowi Alkoholicy, wierzymy, że anonimowość ma ogromne znaczenie duchowe. Przypomina nam o tym, że zasady AA są ważniejsze od osobowości oraz o potrzebie stosowania prawdziwej pokory. (Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji, s. 184)

Po wysłuchaniu głosu mniejszości, w powtórny głosowaniu odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 7

Czy organizowanie corocznej Konferencji Służby Krajowej w miejscach należących do wyznań religijnych nie jest godzeniem w nasze Tradycje, które mówią o nie łączeniu się z żadną religią lub instytucją i o braku jakichkolwiek powiązań? Z jednej strony dwoimy się i troimy, żeby wytłumaczyć wszystkim ateistom i agnostykom, że AA jest duchowe (bo takie jest) a nie religijne, a potem jedziemy na konferencje do Ośrodka Konferencyjno-Rekolekcyjnego Archidiecezji...

Odpowiedź

Organizowanie Konferencji w miejscach należących do wyznań religijnych nie jest godzeniem w nasze Tradycje. Ponieważ pojawiają się wątpliwości dotyczące rzeczywistych lub domniemanych związków z inną organizacją lub popierania jej (fragment wersji dłuższej Tradycji Szóstej), sugerujemy, żeby miejsce KSK było neutralne, a przy jego wyborze kierujemy się naszym wspólnym dobrem.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 8

Czy członkowie Konferencji objęci są jakimś immunitetem i nic co zrobią nie może powodować pociągnięcia ich do jakiegokolwiek (w tym formalno-prawnej) odpowiedzialności? Czy może członkowie Konferencji mają się nie zajmować sprawami, które mogłyby ewentualnie spowodować pociągnięcie ich do jakiegokolwiek (w tym formalno-prawnej) odpowiedzialności?

Odpowiedź

Członkowie KSK nie są objęci „immunitetem”. Żadne z naszych zasad i żadne z działań nie stoją ponad prawem (Tradycja Dziesiąta oraz Gwarancja Piąta Dwunastej Koncepcji). Członkowie Konferencji nie powinni się zajmować sprawami, które mogłyby spowodować pociągnięcie ich do odpowiedzialności formalno-prawnej.

Wspólnota AA nigdy nie powinna stać się organizacją, dlatego jako taka nie ma osobowości prawnej (Tradycja Dziewiąta).

(...) Konferencja ani wybrana przez nią Rada Powierników również nie mają podmiotowości prawnej i nie są nigdzie zarejestrowane. Wspólnota AA, nie mając osobowości prawnej, w kontaktach zewnętrznych nie może zatem być stroną – w sensie prawnym – w żadnej sprawie. (Poradnik dla Służb AA, s. 52, edycja 2022).

Odpowiedź została przyjęta jednogłośnie

Pytanie 9

Czy do nazwy grupy w internetowym spisie mityngów można dodawać adnotacje, np. mityng „dla kobiet” „dla gejów” „dla młodych”, „miting Kroków 1, 2, 3”, „Studium Wielkiej Księgi” itp., pod warunkiem jednoczesnego umieszczenia informacji, że nie wyklucza to udziału innych alkoholików?

Odpowiedź

Do nazwy grupy w internetowym spisie mityngów AA można dodawać adnotacje, jest to pomocne. Z doświadczenia Wspólnoty AA wynika, że dodatkowe informacje, określające rodzaj mityngu AA, ułatwiają wybór i otwierają nas na różnorodność, jednocześnie nie ograniczają dostępności i uczestnictwa. Zgodnie z Trzecią Tradycją – „każdy alkoholik ma wstęp na każdy mityng AA”.

Odpowiedź została przyjęta wymagana większością głosów.

Pytanie 10

Zdarza się, że grupy/intergrupy organizują warsztaty, seminaria itp. spotkania na które zapraszani są profesjonaliści – np. terapeuci, psychologowie (alkoholicy lub nie), a przedmiotem wydarzenia są tematy o problematyce alkoholowej, relacjach w rodzinie itp. które wykraczają poza ramy Dwunastu Kroków. Słyszysz się, że takie postępowanie narusza Tradycje Szóstą i Ósmą. Proszę o odpowiedź, czy tego typu działania są w konflikcie z naszymi Tradycjami ?

Odpowiedź

We wszystkich swoich sprawach żadna grupa AA nie powinna być odpowiedzialna wobec innej władzy, poza własnym grupowym sumieniem. (Poradnik dla Służb AA s. 37, Tradycja Czwarta, długa forma).

Jeżeli zapraszamy profesjonalistów w ramach informacji publicznej to takie działanie nie jest w konflikcie z naszymi Tradycjami.

Odpowiedź została przyjęta wymagana większością głosów.

Pytanie 11

Czy Konferencja Służby Krajowej AA mogłaby udzielić odpowiedzi w sprawie ustalanych zasad i kryteriów przez zbiorowe sumienie całej naszej społeczności tj. Konferencję Służby Krajowej AA w Polsce, zawartych w Karcie Konferencji Służby Krajowej i Regulaminie Pracy Służby Krajowej AA w Polsce – zatwierdzonych ilością co najmniej 3/4 głosów wszystkich członków Konferencji – czy są one obowiązujące dla wszystkich poziomów służb AA w Polsce?

Odpowiedź

W zapisie Karty Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce 3/4 głosów obowiązuje tylko przy zmianach w Karcie Konferencji i Regulaminie Pracy Służby Krajowej AA w Polsce. W przypadku

grup, intergrup lub regionów to sumienie powyższych struktur decyduje o zasadach dokonywanych zmian.

Po wysłuchaniu głosu mniejszości, w powtórny głosowaniu odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 12

Czy KSK AA może udzielić odpowiedzi na temat dotyczący głosowań w naszej Wspólnocie AA, w których decyzje, wnioski i pytania nie uzyskały wymaganej większości 2/3 głosów? Kogo uznać za mniejszość i wysłuchać jako głosu mniejszości – czy tych którzy głosowali „za” w danej sprawie czy tych, którzy głosowali „przeciw” i jak dalej takie przypadki procedować?

Odpowiedź

Wnioski, które uzyskały wymaganą większość 2/3 głosów, pozostają jako wiążące. Mniejsza ilość głosów jest mniejszością; niezależnie czy jest „za” czy „przeciw”. Wnioski, które nie uzyskały 2/3 wymaganej ilości głosów (zwykła większość), są jedynie sugestiami do dalszej pracy.

(...) Wszystkie ważne decyzje powinny być podejmowane w drodze dyskusji i głosowania i – jeśli to tylko możliwe – jednomyślnie.” (Koncepcja Dwunasta, Gwarancja Czwarta).

Doświadczenie AA dowodzi, że w przypadku znacznej różnicy zdań budzącej silne emocje zdecydowanie lepiej odłożyć podjęcie ostatecznych decyzji na później. (Poradnik dla Służb AA, s.88, edycja 2022).

Po wysłuchaniu głosu mniejszości, w powtórny głosowaniu odpowiedź nie uzyskała wymaganej większości głosów. Jednak zgodnie z zapisami Karty KSK, ponieważ uzyskała zwykłą większość (więcej niż 50% głosów) będzie sugestią dla Rady Powierników, Rady Fundacji, Biura Służby Krajowej AA, komisji KSK i pozostałych służb.

Pytanie 13

Czy jeśli grupa AA nie mogąc zapłacić czynszu za wynajem sali na terenie obiektu należącego do miasta (uchwała prezydenta miasta o nieodpłatnym wynajmie pomieszczeń) kupuje za pieniądze z kapelusza środki czystości dla ekipy sprzątajacej ten obiekt lub wpłaca datki na miejskie schronisko dla zwierząt jest całkowicie samowystarczalna w myśl Siódmej Tradycji?

Odpowiedź

Decyzja należy do sumienia grupy, natomiast doświadczenie Wspólnoty wskazuje, że powinniśmy szukać rozwiązań zgodnych z samowystarczalnością grupy w myśl Siódmej Tradycji. Świadczenia niepieniężne oraz darowizny również są formą zapłaty.

(...) Chociaż grupa AA może współpracować z kim zechce, współpraca ta nigdy nie może przybierać charakteru związku rzeczywistego lub domniemanego z inną organizacją, nie może też jej popierać. Grupa AA nie może z nikim się wiązać. (Tradycja Szósta, długa forma).

Po wysłuchaniu głosu mniejszości, w powtórnym głosowaniu odpowiedź została przyjęta
wymaganą większością głosów.

Odpowiedzi na pytania skierowane do 53. Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce (nadesłanych 12, skierowanych 4) *Komunikacja drogą do jedności*

Pytanie 1

(Pytanie 3 z 50.KSK) *

Mam wątpliwość, chodzi mi o „czystość AA”. W mojej grupie do Modlitwy o pogodę ducha, na początku i końcu mityngu, dodaje się frazę: „niech się dzieje wola Twoja a nie moja Panie”.

Pytanie: czy jest to zgodne z „czystością AA”? Na końcu modlitwy dodaje się: ... abym odróżniał jedno od drugiego – „niech się dzieje wola Twoja a nie moja Panie”. Chodzi o wyraz „Panie”, czy nazywanie Boga Panem jest w zgodzie z czystością AA.

Odpowiedź

Zgodnie z Tradycją Czwartą Wspólnota AA nie określa tego, co „czyste”, właściwe lub niewłaściwe w AA. Do odpowiedzialności każdej grupy oraz jej sumienia należy sposób prowadzenia mityngu i wybór tekstów. Słowo „Panie” występuje w naszej literaturze np. w książce Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji s. 99. (edycja przed dostosowaniem do IV wyd. WK)

Odpowiedź nie uzyskała wymaganej ilości głosów, jednak zgodnie z zapisami Karty KSK, ponieważ uzyskała zwykłą większość (więcej niż 50% głosów) będzie sugestią dla Rady Powierników, Rady Fundacji, Biura Służby Krajowej AA, komisji KSK i pozostałych służb.

* Decyzją ZPKSK, zgodnie z Regulaminem Pracy Służby Krajowej AA w Polsce pytanie zostało skierowane do Konferencji ponownie

Odpowiedź

Zgodnie z Tradycjami, Drugą oraz Czwartą, to sumienie każdej grupy powinno decydować o tym, czy używa słowa „Panie”. Powołując się na treść Preambuły: „Wspólnota AA nie jest związana z żadną sektą, wyznaniem (...) nie popiera ani nie zwalcza żadnych poglądów”.

Odpowiedź została przyjęta wymaganą większością głosów.

Pytanie 2

Wspólnota AA w Polsce czy polskojęzyczna Wspólnota AA?

Coraz częściej spotykam się z określeniem naszej Wspólnoty jako polskojęzycznej, chociażby w raporcie końcowym z ostatniego, 27. WSM (Światowy Mityng Służb). Budzi to moje wątpliwości, gdyż patrząc na oficjalną stronę spisu Wspólnoty AA w Polsce (<https://spis.aa.org.pl/>) można znaleźć grupy posługujące się innym językiem, np. angielskim czy rosyjskim, i wg spisu należą one do naszej struktury. Spotykam się też z określeniami typu polskojęzyczna Wspólnota w Niemczech itp. A z drugiej strony jest Polskojęzyczny Dystrykt w Chicago (<https://www.polskieaachicago.org/>), czy chociażby Polska Intergrupa w USA „Wschodnie Wybrzeże” (<https://polskaintergupa.org/>), które można znaleźć na oficjalnej stronie

<https://www.aa.org/>. Moim zdaniem określenie polskojęzyczna Wspólnota wprowadza zamieszanie, bo tak na prawdę nie wiadomo kogo dotyczy, kto jest w tej Wspólnocie. W naszej literaturze nie spotkałem się z pojęciem „polskojęzyczna Wspólnota”, przynajmniej nie przypominam sobie. Mamy za to Fundację Biuro Służby Krajowej Anonimowych Alkoholików w Polsce. Czasopismo „Zdrój” – Czasopismo Anonimowych Alkoholików w Polsce. Wydawałoby się, że jest to subtelna różnica, nie mniej spotykając pojęcia typu „polskojęzyczna Wspólnota AA w Niemczech” zaczyna budzić to moje wątpliwości. Stąd moje pytanie - czy w oficjalnych dokumentach, stronach internetowych, itp. dopuszczalne jest takie określenie?

Odpowiedź

Anonimowi Alkoholicy są wspólnotą mężczyzn i kobiet, którzy dzielą się nawzajem doświadczeniem, siłą i nadzieją, aby rozwiązać swój wspólny problem i pomagać innym w wyzdrowieniu z alkoholizmu. Copyright © by the A.A. Grapevine, Inc.

Nasza oficjalna nazwa to Anonimowi Alkoholicy. Pozostałe określenia takie jak: „Wspólnota”, „polskojęzyczna”, „w Polsce” itp. są tylko dookreśleniami zależącymi od kontekstu w jakim zostały użyte, np. przynależność do struktury, język, jakim porozumiewamy się na mityngach lub obszar, na którym odbywają się spotkania.

Odpowiedź została przyjęta jednogłośnie

Pytanie 3

Czy Ogólnopolskie Warsztaty Delegatów KSK mają swoje oparcie w zasadach naszej Wspólnoty odnoszących się do organizacji i finansowania uczestnictwa w takich wydarzeniach?

Uzasadnienie:

KARTA KONFERENCJI SŁUŻBY KRAJOWEJ AA W POLSCE – mówi:

XII. ZASADY OGÓLNE

Koszt udziału powierników alkoholików w Konferencji Służby Krajowej oraz spotkaniach Rady Powierników, Rady Fundacji i zespołów powierniczych jest ponoszony w całości ze środków Fundacji BSK. Koszt udziału delegatów w Konferencji Służby Krajowej, spotkaniach Rady Powierników, komisji KSK i inne ponoszone przez delegata w związku z pełnieniem służby tradycyjnie jest ponoszony przez właściwe regiony AA. Delegat KSK składa sprawozdania finansowe z udziału w tych spotkaniach.

Warsztaty Delegatów mają nadaną rangę ogólnopolskich. Rozumiem zatem, że tak jak wszystkie warsztaty ogólnopolskie organizowane są przy współpracy Rady Powierników (lub jej reprezentanta) i Zespołu Organizacyjnego (z Regionu, na terenie którego się odbywają). Delegat KSK przynależy w naszej strukturze do Służby Krajowej. Skoro tak, udział w takich warsztatach powinien być finansowany przez SK. Regiony, które mają w swoich ustaleniach delegowanie służebnych na Warsztaty Ogólnopolskie ponoszą teraz z tego tytułu koszty związane z uczestnictwem w takich warsztatach delegatów z ich regionów.

Inną kwestią budzącą moje wątpliwości jest formuła tych warsztatów. Warsztaty, na które regiony delegują służebnych są warsztatami tematycznymi (Skarbników, Kolporterów, Informacji Publicznej, Zakładów Karnych, Łączników - zdawane w regionach po warsztatach służą polepszaniu naszych działań w realizacji głównego celu AA, niesienia posłania alkoholikowi, który wciąż cierpi. Moim zdaniem Warsztaty Delegatów służą rozwojowi osobistemu uczestnika.

Organizacja warsztatów wynika też z potrzeb Wspólnoty wyrażonych głosami wymaganej większości. Głos taki wyrażany jest na KSK, a w tym przypadku nic mi nie wiadomo, aby coś takiego miało miejsce. Niezwykle istotnym jest również fakt, że Rada Powierników nadając temu wydarzeniu rangę ogólnopolskiego (finansowanego przez regiony) postawiła służbę delegata KSK w pozycji uprzywilejowanej w stosunku do służb poziomów wyższych. Obowiązujące od lat ustalenie o finansowaniu wyjazdów delegatów KSK na Konferencję (raz w roku) ma swoje uzasadnienie i nie budzi wątpliwości co do jego zasadności. Natomiast dodatkowe finansowanie uczestnictwa delegatów w Ogólnopolskich Warsztatach Delegatów jest drugim znacznym wydatkiem regionu na te służby. Inne służby korzystają z takiego wsparcia tylko jeden raz w roku. Zapis o delegowaniu na Warsztaty Delegatów w Karcie KSK ani Regulaminie Prac SK nie istnieje. Proszę zatem o odpowiedź na moje pytanie zadane na wstępie.

Odpowiedź

Ogólnopolskie Warsztaty Delegatów KSK mają swoje oparcie w zasadach naszej Wspólnoty; ujęte są w Regulaminie Pracy Służby Krajowej AA w Polsce – rozdz. VII, pkt 22: „Rada Powierników współpracuje z Biurem Służby Krajowej AA we właściwym przygotowaniu ogólnopolskiego Złotu Radości –Święto Zdroju (w tym m.in. akceptacja hasła, logo i programu Złotu) i ogólnopolskich warsztatów tematycznych i spotkań AA (w tym m.in. akceptacja miejsca, programu i tematyki spotkania)”.

Podobny zapis, jako komunikat RP, pojawił się w newsletterze SK z dnia 17.05.2021.

Zasady finansowania SK są przedstawione w Regulaminie Pracy Służby Krajowej AA w Polsce - rozdz. XII, pkt 1: „(...) Koszt udziału delegatów w Konferencji Służby Krajowej, spotkaniach Rady Powierników, komisji KSK i inne ponoszone przez delegata w związku z pełnieniem służby tradycyjnie jest ponoszony przez właściwe regiony AA. Delegat KSK składa sprawozdania finansowe z udziału w tych spotkaniach”.

Zbiorowe sumienie każdego regionu decyduje o finansowaniu udziału w warsztatach osób wybranych do pełnienia służby.

Odpowiedź została przyjęta wymagana większością głosów.

Pytanie 4

Czy aprobując poniższy fragment w ulotce „Porady praktyczne w służbie kolportera” Konferencja miała świadomość swoich poprzednich decyzji? Czy zna praktykę stosowaną np. w Anonimowych

Alkoholikach USA/Kanada oraz czy miała świadomość kontrowersji, które wzbudza ten fragment w kontekście prawa wynikającego z Tradycji Czwartej?

Cyt. Dbał o to, aby w kolportażu znajdowała się wyłącznie literatura zaaprobowana przez Służbę Krajową AA i wydawane przez Fundację BSK AA, czyli o tzw. czystości stolika kolportera. To gwarantuje zgodność z Tradycją Szóstą AA i unikanie kontrowersji lub nieporozumień

Uzasadnienie:

Fragment zacytowany powyżej pozostawia oczywiście swobodę jego interpretacji odnośnie do Czwartej Tradycji. Jednak poniższe fakty zdają się wzbudzać wątpliwość nad słusznością tego pomysłu. Wydaje mi się, że literatura nie staje się aowska, a stolik „czysty”, tylko pod warunkiem zaaprobowania jej przez Służbę Krajową. Gdyby tak było to:

1)

- papierowy regionalny spis mityngów Regionów Mazowsze, Łódź, Katowice (a może i innych),
- zatwierdzona przez Region Mazowsze ulotka do ZK,
- intergrupowe biuletyny Co, gdzie, kiedy (Region Mazowsze),
- biuletyn „Kresowiak” nie byłyby literaturą AA

2)

podobnie byłoby z regionalnymi biuletynami „Mityng”, „Warta” itp. do czasu, gdy nie zostały dołączone do biuletynu „Zdrój”, co przecież zdaniem samej Konferencji nie miało miejsca (patrz odpowiedź na pytanie w tej sprawie zdaje się, że w 2013 r., gdzie stwierdzono, że biuletyny regionalne są literaturą Anonimowych Alkoholików)

3)

w USA/Kanada swoje pozycje drukują intergrupy i regiony. Nikomu do głowy nie przyjdzie podważać ich niezgodności z Tradycjami i zarzucać naruszenia czystości stolika. Przykładem jest prawdopodobnie ulotka „ABC spikera”. Co prawda zatwierdziła ją (chyba?) nasza KSK, ale amerykańska raczej już nie. Ta ulotka to dzieło Intergrupy Akron, o ile mnie pamięć i wiedza nie myli, dostępne zresztą wyłącznie na stronie tej Intergrupy – do kupienia.

4)

nie jestem w 100% przekonany, ale nie byłbym zdziwiony, gdyby okazało się, że pozycje, do których licencję posiada biuletyn „Grapevine” nie są zatwierdzone przez ich Konferencję. Nie wiem, czy przypadkiem takim dziełem nie jest planowane do druku *Voices of Woman in AA* (*Głosy kobiet w AA*). Po prostu sam fakt, że jest to zbiór z tego biuletynu wystarcza do uznania go za pozycję AA). Zresztą, trzymając się logiki przytoczonego na wstępie cytatu, konieczność zatwierdzenia przez Służbę Krajową sprawiłaby, że kolejne numery naszych biuletynów (każdego – „Zdroju”, „Nadziei”, „Mityngu” itp.), zgodnie z podważanym przeze mnie twierdzeniem, musiałyby być każdorazowo zatwierdzane przez KSK. To samo z każdym numerem Biblioteczki Zdroju.

Zacytuję jeszcze fragment odpowiedzi na jedno z pytań skierowanych do 50. KSK:

Zgodnie z Tradycją Czwartą Wspólnota AA nie określa tego, co „czyste”, właściwe lub niewłaściwe w AA.

W trosce o jasność mojego pytania dodam na koniec, że w omawianym fragmencie dopytuję o zagadnienie: zaaprobowana przez Służbę Krajową AA. Jest dla mnie jasne, że część kolportowania literatury AA polegająca na jej sprzedawaniu, to inna sprawa i nie dotykam tu fragmentu: wydawane przez Fundację BSK AA. Już usłyszałem głosy na podstawie tej pozycji, jakoby ulotka o warsztatach organizowanych przez grupę nie mogła leżeć oficjalnie na stoliku, bo przecież TYLKO grupa ją zaaprobowwała (BSK zresztą też jej nie wydała).

Odpowiedź

Konferencja podejmując decyzje o zaaprobowaniu ulotki „Porady praktyczne w służbie kolportera” opierała się na doświadczeniach wynikających z Tradycji AA i zasad kolportażu przyjętych w służbie AA w Polsce.

Każda pozycja literatury dostępna w kolportażu powinna być zatwierdzona przez Konferencję Służby Krajowej AA w Polsce i wydana przez Fundację Biuro Służby Krajowej AA w Polsce, to gwarantuje nam tzw. czystość stolika.

Inne materiały AA zaaprobowane przez grupy, intergrupy lub regiony np. (spis mityngów lub zaproszenia) są tylko materiałami informacyjnymi i powinny być przekazywane nieodpłatnie

Po wysłuchaniu głosu mniejszości, w powtórным głosowaniu odpowiedź nie uzyskała wymaganej większości głosów